

సనాతన సారథి

ముఖచిత్ర కథనం
తపోవనం వటవృక్షం
2వ పేజీలో

జూన్ 2015

“ఁతమాత్రమున ఁవ్వరు తలచిన అంతమాత్రమే నీవు”

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 58
సంచిక 6

జూన్ 2015

ప్రచురణ తేదీ
మే 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	3
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	5
3. ఈనాటి విద్యావిధానం మారాలి	అవతారవాణి	9
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (20వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	14
5. జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట (12వ భాగం)	చీమలకొండ జయశాస్త్రి	17
6. సమాసత్వం	చంద్రమౌళి రమాదేవి	19
7. బాలవికాస్ ఆశయం	డా॥ లావణ్య నరస్యతి	22
8. జ్ఞాపకాల వందిరి (43వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	24
9. ప్రేమామృత సాయి	వనంతభాను	28
10. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (48వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	30
11. విదేశాల్లోని సాయిసంస్థల కార్యకలాపాలు	సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్	34
12. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	37
13. నిష్కార్య ప్రేమ	చిన్నకథ	39

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 విదేశాలకు: ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

గమనిక: అడ్రసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు వుప్పుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రిస్ ప్రిస్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

తపోవనం వటవృక్షం

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారి అష్టోత్తర శతనామావళిలో 97వ నామము, “ఓం శ్రీసాయి సాధకానుగ్రహ వటవృక్ష ప్రతిష్ఠాపకాయ నమః” దీని వెనుక ఒక ఆసక్తికరమైన వృత్తాంతం ఉన్నది.

భగవాన్ బాబావారు 1959వ సంవత్సరం జూన్ 29వ తేదీనాడు భక్త బృందంతో చిత్రావతి ఇసుకలో కూర్చొని ఆధ్యాత్మిక విషయాలు ముచ్చటిస్తున్నారు. ఆరోజు వైశాఖ పూర్ణిమ, బుద్ధుని జన్మదినము. బుద్ధ జయంతి అయిన వైశాఖ పూర్ణిమ బుద్ధుడు నిర్వాణం పొందిన రోజు కూడా. కాబట్టి, నాటి సంభాషణము బుద్ధావతారమునుగూర్చియే జరిగినది. బుద్ధుడు గయకు పోయి బోధి వృక్షము క్రింద తపస్సు చేయుటకు కారణమేమిటి? ఆ మట్టిచెట్టునే ఎందుకు ఎన్నుకొనవలసి వచ్చినది? అని ఒక భక్తుడు ప్రశ్నించగా, అట్టి వృక్షము పెరుగు నేలలో స్థాపించబడిన యంత్రములు దుష్ట శక్తులను తరిమివేసి, ఆధ్యాత్మిక భావములు పెంపొందించి ఏకాగ్రతకు సాయపడగలవని భగవాన్ వివరించారు. 15 అంగుళముల పొడవు, 10 అంగుళముల వెడల్పు కలిగిన అట్టి యంత్రము నొకదానిని (రాగిరేకును) చిత్రావతి ఇసుకలోనుండి తీసి చూపించారు. తళతళ మెరయుచున్న ఆ రాగిరేకుమీద స్వామి వర్ణించిన బీజాక్షరములూ, అంకెలూ చదరములుగా వ్రాయబడి యున్నవి. ప్రశాంతి నిలయము వెనుకనున్న తపోవనములో ఆ యంత్రమును స్థాపించి, అక్కడ ఒక వటవృక్షమును నాటబోవుచున్నామని స్వామి చెప్పారు. కొన్ని అర్హతలు పొందిన సాధకులు పలు ప్రాంతములనుండి తపోవనమునకు వచ్చి ఆ దివ్యయంత్రముయొక్క శక్తివలన ప్రయోజనము పొందగలరని స్వామి సెలవిచ్చారు.

ప్రశాంతి నిలయంలో విశ్వవిద్యాలయ పరిపాలనా భవనానికి వెళ్ళే దారిలో కొండపై ఉన్న ఆ వటవృక్షము భక్తుల ధ్యాన సాధనకు ఎంతో అనువుగా ఉన్నది. 2012 జూన్ లో భక్తుల సౌకర్యార్థమై ఆ వృక్షం వద్ద నేలపై టైల్సు పరచి, రహదారి నుండి వృక్షం వద్దకు చేరుకోవటానికి టైల్సుతో మెట్లను, ర్యాంప్స్ ను కూడా నిర్మించారు. స్వామి స్వహస్తాలతో ఈ వృక్షాన్ని నాటిన ఆనాటి సంఘటనను గుర్తు చేసుకుంటూ ప్రతి సంవత్సరం జూన్ 29న ఉదయం వృక్ష పూజను నిర్వహిస్తున్నారు.

దివ్యమైన ఆ తపోవనంలో స్వామి నెలకొల్పిన ఆ వటవృక్షం అమర వృక్షమే. అది అక్షయంగా అభివృద్ధి పొందుతూ చల్లని నీడనిచ్చి హాయిని కలిగిస్తుంది. శ్రీ రాఘవాష్టకములో భగవంతుణ్ణి, “సాధకానుగ్రహ కల్పతరువు” అని వర్ణించారు. జీవిత ప్రయాణంలో అలసి సాలసిన మానవాళికి ఆశ్రయమిచ్చి, ప్రశాంతిని ప్రసాదించే కల్పతరువు శ్రీ సత్యసాయి భగవానుడే! తపోవనం ప్రశాంతి నిలయమే!

దేవ దానవుల క్షీరసాగర మథనంలో ముందుగా హోలాహలం ఆవిర్భవించింది. కాని, అంతటితో ఆగక, నిరాశకు గురికాక, వాళ్ళు ధైర్య సాహసాలతో దానిని తిరిగి మథించినప్పుడు విలువైన వస్తువులన్నీ దానినుండి ఆవిర్భవించాయి. అదేవిధంగా, మన హృదయమనే క్షీర సాగరమును జ్ఞానంతో మథించినప్పుడు ప్రప్రథమంలో మనలను బాధించే కష్టనష్టములు, నిందా నిష్ఠూరములు ఆవిర్భవిస్తాయి. కాని, ధైర్యంతో, విశ్వాసంతో గట్టిగా పట్టుపట్టి మథించినప్పుడు అందులో దయ, ప్రేమ, కరుణ, క్షమ, శాంతి ఇత్యాది విలువైనవి ఆవిర్భవిస్తాయి. కనుక, మానవుడు నిరాశకు గురికాక ధైర్యసాహసాలతో, ఆత్మవిశ్వాసముతో కార్యములలో పాల్గొనాలన్నదే దీని అంతరార్థం అని వివరించారు, భగవాన్.

మిథిలాపురికి ప్రయాణమై వెళుతూ మాటల సందర్భంలో విశ్వామిత్ర మహర్షి రామలక్ష్మణులకు చెప్పిన క్షీరసాగర మథనం తాలూకు విశేషాలను వివరిస్తుంది ఈ మాసం “రామకథారస వాహిని” (16వ భాగం)

ఒకనాడు గాంధీజీ చాలా విచారంగా ఉండటాన్ని గమనించి ఒక ఆంగ్లేయుడు కారణమడుగగా, “నాయనా! ఆధునిక విద్య విద్యార్థులలో శీలసంపత్తిని పోషించడం లేదు. హృదయాన్ని కఠినంగా మార్చివేస్తున్నది. ఇలాంటి విద్యవలన దేశం ఎన్ని కష్టాలకు గురికావలసివస్తుందో అని దుఃఖంగా ఉన్నది” అని చెప్పారు, గాంధీజీ.

ఈ సంఘటనను ప్రస్తావిస్తూ భగవాన్, “పూర్వ కాలంలో ‘ఓం నమః శివాయ’, ‘ఓం నమో నారాయణాయ’ అనే పవిత్రమైన దైవప్రార్థనలచేత అక్షరాభ్యాసమును ప్రారంభించేవారు. కాని, ఈనాటి పిల్లలు మొట్టమొదట నేర్చుకునేదేమిటి? “బా...బా... బ్లాక్ షిప్” ఇలాంటి చదువులవలన పిల్లలుకూడా “బ్లాక్ షిప్” (గొట్టెలు)గా తయారవుతున్నారు” అన్నారు. యావత్ ప్రపంచానికి గురుస్థానాన్ని అలంకరించిన భారతదేశం తిరిగి తన ప్రాచీన వైభవాన్ని సంతరించుకోవాలంటే, “ఈనాటి

విద్యావిధానం మారాలి” అంటూ దిశానిర్దేశం చేస్తున్నారు, భగవాన్.

మన విషయ వాసనలు మనల్నే పీడిస్తాయి కానీ, మన నోటి దుర్వాసనలు మనతోపాటు ఎదుటి వ్యక్తినికూడా బాధిస్తాయి. “నీ నోరు, దంతములు నీకే అసహ్యం కలిగించేవిగా ఉన్నప్పుడు ఇతరులు అసహ్యపడరా! ఆవిషయాన్ని గమనించి తగిన జాగ్రత్త తీసుకోవాలి” అని హెచ్చరించారు భగవాన్, విద్యార్థులకు వ్యక్తిగత పరిశుభ్రతపై సందేశమిస్తూ. నోటి ఆరోగ్యంపై గుండె ఆరోగ్యం ఆధారపడి ఉన్నదని వైద్యశాస్త్రం చెబుతోంది. మన దేహానికి సింహద్వారం నోరు. కాబట్టి, నోటి పరిశుభ్రతే ఆరోగ్య పరిరక్షణకు తొలిమెట్టు, అన్న సందేశాన్నిస్తుంది “ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి” (20వ భాగం)

మానవత్వమునుండి దివ్యత్వానికి ప్రయాణించవలసిన మానవుడు ఈనాడు ‘రివర్స్ గేరు’లో అనగా, మానవత్వము నుండి పశుత్వానికి దిగజారిపోతున్నాడు, అంటూ “దుర్లభ మగు నరజన్మ పొందు కతన - అతని (పరమార్థము) గాంచుటే పరమ లక్ష్యంబు మీకు” అంటూ మానవ జీవిత పరమార్థమును విశదపరచారు, భగవాన్. మాట వినక చేటుతెచ్చుకోవద్దని హితవు చెప్పతూ,

“మాట ఒకటి వినరె! మంచిమాట ఒకటి వినరె!

మాట వినక పిచ్చి అటలాడుదురె!

మాటిమాటికి రాదు మానవ జన్మము

బాట ఒకటేరా, దాని బాయకురా నీవు”

అని ఉద్ఘోషించారు. ఆ బాట ఏమిటో స్వామి మాటలలో తెలియజేస్తుంది, “జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట” (12వ భాగం)

‘పరమేశ్వరుడే ఇట్లు తరుణియై, పురుషుడై

ధర క్రీడించుచుండగా, నిజంబు జూడ

తరుణి జన్మమే ఘనముగా

గర్భధారణ వహియింపవలెనుగా!

నవ మాసములు మోసి కని పెంచి

ఘన బుద్ధులను నేర్పెడి తల్లి తక్కువ యగునా!...”

అన్న గేయసూక్తిద్వారా స్త్రీ జన్మ విశిష్టతను, ఘనతను చాటిచెప్పారు, భగవాన్. కానీ, సంకుచిత భావాలతో కూడిన ఆచారాలవలన, వరకట్నంలాంటి సాంఘిక దురాచారాలవలన సమాజంలో ఈనాడు స్త్రీలు ఎంతగా వివక్షను ఎదుర్కొంటున్నారంటే, ‘వలదు ఈ ఆడబ్రతుకింక వలదు స్వామి’ అని మొరపెట్టుకుంటూ ఓ భక్తురాలు మరుజన్మలోనైనా తనను పురుషునిగా పుట్టించమని కోరిందట. సాయిమాత దివ్యప్రేమ తమ బిడ్డలందరిపై సమానంగా వర్షిస్తుంది, వారి ప్రేమ సామ్రాజ్యంలో మూఢాచారాలకి, సంకుచిత ధోరణులకి తావులేదు అన్న సందేశాన్నిస్తుంది, “సమానత్వం”

“ఒక బాలుడు తన తల్లి వెంబడి శ్రవణ కుమారుడి ద్రామాకు వెళ్ళాడు. తత్ఫలితంగా అతనిలో మాతృభక్తి, పితృభక్తి ఆవిర్భవించి తన జీవితాన్ని తల్లిదండ్రుల సేవకు అంకితం గావించాలని నిశ్చయించుకొన్నాడు. మరొకసారి హరిశ్చంద్ర ద్రామాకు వెళ్ళాడు. ఆ దృశ్యము అతని హృదయంలో హత్తుకొని తన జీవితాన్ని సత్యానికి అంకితం చేయాలని నిశ్చయించుకొన్నాడు. అతనే మోహన్దాస్ కరమ్చంద్ గాంధీ. అట్టి రెండు దీక్షలను బూని, పవిత్ర మార్గములో ప్రవేశించటంచేత రెండు రెక్కలుగల పక్షివలె, రెండు చక్రములుగల రథమువలె, తన జీవితమును సులభంగా, ఆనందంగా సాగించి మహాత్మా గాంధీ అయినాడు” అని వివరించారు, భగవాన్. భవ్య భావాలు కలిగిన భారతీయ దివ్య సంస్కృతి తత్త్వమును తెలియజేసి భావి పౌరులను ఆదర్శప్రాయులుగా తీర్చిదిద్దడం భగవాన్ అవతార లక్ష్యాలలో ఒకటి. అదే “బాలవికాస్ ఆశయం”

‘పిలిచిన పలికే దైవం, తలచిన వరమిడు సత్యం’ అన్నది సాయి భక్తుల నిత్యానుభవం. ప్రపంచంలో తమ భక్తులు ఏ మూల ఉన్నా కనిపెట్టుకొని, ‘రావే ఈశ్వర కావే వరద...’ అని ఆర్తితో మొరలిడిన తక్షణమే భగవాన్ ఏదో ఒక రూపంలో ప్రత్యక్షమై వారిని ఆదుకొన్న

సంఘటనలు కోకొల్లలు. “ఏ దేశమేగినా ఎందు కాలిడినా సత్యసాయి దివ్యనామ సంకీర్తనలే! సత్యసాయి భగవానుని దివ్య లీలలే! దివ్య మహిమలే!” అంటూ అనిల్ కుమార్ గారు తన విదేశ పర్యటనానుభవాలు ‘జ్ఞాపకాల పందిరి’ (43వ భాగం)లో పంచుకుంటున్నారు.

ఒకసారి స్వామి తిరుచినాపల్లినుండి పలమనేరుకు ప్రయాణమై వెళుతూ మార్గమధ్యంలో కారుచక్రం పాడైపోవటంవలన ఒక ఫారెస్టు గెస్టు హౌస్లో ఆగిపోవలసివచ్చింది. అక్కడ దుప్పట్లు, పరుపులు ఏమీ లేవు. రాత్రి చలి విపరీతంగా ఉండటంతో ఉన్న ఒకే ఒక శాలువాను స్వామి కప్పుకునేలా అతికష్టంమీద స్వామిని ఒప్పించారు. అయితే, తెల్లవారి కస్తూరిగారికి మెలకు వచ్చి చూసేసరికి ఆయనమీద శాలువా వెచ్చగా కప్పబడి ఉంది. తనకు మెలకువ రాకుండా సాయిమాత మృదువుగా శాలువా కప్పినట్లు గ్రహించి కస్తూరిగారు కన్నీటితో వారి పాదపద్మాలను అభిషేకించారు. వేయి తల్లుల ప్రేమ మూర్తీభవించిన సాయిమాత తమ బిడ్డలపై కురిపించే దివ్యప్రేమ మాధుర్యాన్ని ఆస్వాదింపజేసే రచన, ‘ప్రేమామృత సాయి’

“ఎలాంటి పరిస్థితిలోనూ భగవంతునిపై నీ విశ్వాసం సడలనివ్వకు. విశ్వాసమే శ్వాసగా భావించు. నీ విశ్వాసమే నిన్ను రక్షిస్తుంది” అన్నారు, భగవాన్. “భయమేల సాయి ఉండగా, భక్తుల పాలిట అండగా!” అన్న అచంచల విశ్వాసమే బ్రహ్మానంద పండాని స్వామి ప్రేమకు పాత్రుని చేసింది. శ్రీకృష్ణుడు గోవర్ధన గిరినెత్తి వ్రేపల్లెవాసులను కాపాడినట్లు, భగవాన్ తమ అనుగ్రహచక్రంతో పండా తలపెట్టిన కార్యానికి అంతరాయం కలుగకుండా ఆదుకున్నారు. అడుగడుగునా వెంట ఉండి ఆయనపై ప్రశంసల వర్షం కురిసేటట్లు చేశారు. అంతేకాదు, స్వామి ఆదేశాన్ని శిరసావహించి స్వామి కార్యంలో పాల్గొన్నప్పుడు మన స్వకార్యాలను మనం చేసుకోగల్గినదానికంటే రెట్టింపు ఫలితంతో నెరవేరుస్తారు, ఆ మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి.

- సంగ్

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామేకోఢార్సో వాహినీ

(గత సంచిక తరువాయి - 16వ భాగం)

రామలక్ష్మణులు గురువాజ్ఞను మీరలేక వెళ్లి పరుండిరే కానీ, వారలకు నిద్ర పట్టలేదు. గంగను గురించిన అద్భుత చరిత్రను స్మరించుచూ ఉండగనే తెల్లవారెను. అందరూ లేచి స్నాన సంధ్యాదులు గావించి ప్రయాణమునకు సంసిద్ధులైరి. పడవ సిద్ధముగా నున్నదని ఋషి కుమారులు చెప్పగనే అందరూ వెళ్లి పడవలో కూర్చొని పవిత్ర నదిని దాటిరి. ఉత్తర దిశకు చేరిరి. సుందరమైన ఆ వన సౌందర్యమును తిలకించుచూ ప్రయాణము చేయదొడగిరి.

కొంత దూరమట్లు నడచుచుండగనే ఒక విశాల పట్టణము, అతి సౌందర్య భవనములతో వారల కగుపడెను. అంత రాముడు విశ్వామిత్రుని జూచి, “స్వామీ! ఈ సుందరమైన వనమున అతి విశాలమైన పట్టణము కనిపించుచున్నది కదా! అది ఏ రాజ్యమైయుండవచ్చును?” అని యడుగ, “రామా! అది మనకు అతిసమీపంలో

నుండినట్లు కనిపించుచున్నది. కానీ, దానిని చేరుటకు కాలమధికమగును. బహుశః సాయం సమయము కావచ్చును. సమీపమునకు వెళ్లిన తరువాత ఆ పట్టణపు పూర్వ వృత్తాంతము తెలుపుదును. మొదలు దారి నడుపుము” అని చిరునవ్వుతో తెలిపిన మాటలను అతి శ్రద్ధగా విని మారుమాటాడక నడకను సాగించిరి. పల్లమునకు దిగినపుడు అసలు గ్రామమేమీ కనిపించుట లేదు. కొంత మిట్టకు రాగానే అతి సమీపమునకు వచ్చినట్లు కనిపించును. ఈ రీతిగా నడచి, నడచి విశ్వామిత్రుడు చెప్పినటుల సాయం సమయమునకు ఇంకనూ పట్టణములో ప్రవేశింపలేకపోయిరి. ఎటులనో సంధ్యాకాలమునకు సమీపమునకు చేరి స్నాన సంధ్యాదులు ఆచరించి విశాలమైన ప్రదేశమున గుమిగూడి విశ్రాంతి తీసుకొను సమయమున రాముడు ప్రశ్నించెను.

“స్వామీ! సమీపమును చేరితిమి కదా, పుర వృత్తాంతము వివరింతురా!” అని ప్రార్థించగా, విశ్వామిత్రుడు “నాయనా! నేను కూడ దానినే తలంచుచుంటిని, మనసెరిగినవాడవనుట నాకు తెలిసియూ మాయ మధ్య మధ్య అట్లు వికార మార్గమున పడద్రోయును. మనసు స్వాధీనమందుంచుట అందరికీ సాధ్యం కాదు. నాబోటివానికే దానిని వశము నందుంచుకొనుట అసాధ్యముగా ఉన్నది. ఇక సామాన్యుల సంగతి చెప్ప నవసరము లేదు. పుర వృత్తాంతము నీవు మరచితివేమోనని తలంచుచుండగనే తిరిగి నీవు దానిని గురించి ప్రశ్నించుట సర్వజ్ఞుడ వనుటకు వేరు ప్రమాణ మెందుకు! రామా! పూర్వము కశ్యపునకు అదితి, దితి అను ఇరువురు సతులుండిరి. వారిలో దితి పుత్రులు మహా బలవంతులు, అదితి పుత్రులు

మహా ధార్మికులుగా నుండి దినదిన ప్రవర్ధమానులై పెరుగుచుండిరి. వారలను చూచి తల్లిదండ్రులు అమితానందము నొందుచుండిరి. ఒకనాడు అదితి పుత్రులు, దితి పుత్రులు ఇరువురూ గుంపుగా చేరి, వార్ధక్యం, మృతి, అనారోగ్యములు లేకుండా ఉండవలెనన్న దానికి ఉపాయమేమి అని తర్కించుకొనిరి. కడకు పాలకడలిని చిలికిన అందులో అమృతం పుట్టుననియూ ఆ అమృతమును త్రాగిన జరా మరణములు లేకుండుననియూ వారు నిశ్చయించుకొని మందర పర్వతమును కవ్వముగను, వాసుకి అను సర్పమును త్రాడుగను చేసుకొని, క్షీర సముద్రమును చిలుకుటకు మొదలుపెట్టిరి.

అట్లు చాలా కాలము మథించగా వాసుకి మొగమునుండి విషపు బిందువులు కార మొదలు పెట్టెను. అంత వాసుకి బాధను సహించుకొనలేక మహా క్రోధముతో పర్వతమునందలి రాళ్ళను కరువ మొదలిడెను, దానినుండి కారు విషబిందువులు మంటలుగా కనిపించెను. అంత దితి పుత్రులు ఈ విష జ్వాలలకు మండిపోదుమేమో అను భయముతో దైవమును ప్రార్థించిరి. అంత విష్ణువు ప్రత్యక్షమై నిలిచెను. అంత దితి పుత్రులు, స్వామీ! దీనిని భరించలేము, రక్షించుమని కోరగా, హరుడుగా మారి, నాయనలారా! దేవతలకు అగ్రజుడనగుటచే క్షీరసముద్రమున మొట్టమొదట పుట్టినదానిని అగ్ర నైవేద్యముగా భావించి స్వీకరింతునని తెలిపి నిదానము చేయక హాలాహలమును త్రాగెను.

అంత దితి, అదితి పుత్రులు నిర్భయులై తిరిగి మందర పర్వతమును చిలుక మొదలుపెట్టిరి.

కవ్వముగానున్న మందర పర్వతము సముద్రములో మునిగి పోవజొచ్చెను. ఇది గమనించి తిరిగి దైవమును ప్రార్థించిరి. అంత విష్ణుమూర్తి వారలకు సాక్షాత్కరించి, “నాయనలారా! దిగులొందకుడు” అని అభయ మిచ్చి తాను తాబేలు రూపము ధరించి పాలసముద్రమున చేరి మందరగిరి క్రింది భాగమున తన వీపును ఆనించెను. కశ్యప పుత్రులు సంతసించి విష్ణువును

అనేక విధముల స్తుతించిరి.

అంత పాల కడలినుండి దండ కమండలధారియై ధన్వంతరి పుట్టెను. దితి అదితి పుత్రులు ఆశ్చర్యముగ చూచుచుండగనే ఒకవిధమగు రసముద్భవించెను. క్రమక్రమముగా ఆ రసము కూడ గోళాకారము ధరించి క్షణములో పగిలెను. అందులోనుండి మహా వర్షస్పీనులు అనేకమంది బయలుదేరిరి. అట్లు వచ్చినవారిలో అందరూ కన్నెపడుచులే. రసమునుండి పుట్టుటచేత వారలు “అష్పరసలు” అను పేరుతో పిలువబడిరి. వారు దితిపుత్రులనూ అదితి పుత్రులనూ పెండ్లాడ అనేకవిధముల ప్రార్థించ ప్రయత్నించిరి. కాని వారెవ్వరూ అంగీకరించనందున వారు స్వేచ్ఛా విహారులైరి. అంతట పాల సముద్రమునుండి వరుణుని కూతురగు వారుణి, సురను తీసుకొని బైటకు వచ్చెను. అంత దితిపుత్రులు ఆ సురను పుచ్చుకొనుట కంగీకరింపలేదు. అదితిపుత్రులు ఆ సురను పుచ్చుకొనిరి. సురను పుచ్చుకొన్నవారు సురులు, సురను పుచ్చుకొననివారు అసురులు అయిరి.

ఆ పాల సముద్రమునుండి చివరికి అమృతము ఉద్భవించెను. ఆ అమృతమును అందుకొనుటకై

దితిపుత్రులు, అదితి పుత్రులు పోట్లాడుకొనుటకు సిద్ధమయిరి. కడకు అదితి పుత్రులు దితి పుత్రుల ననేకమందిని చంపిరి. కులక్షయము అయ్యే అంతటి పోరాటముగా మారెను. ఆ యుద్ధమునకు లోకములే దద్దరిల్లినవి. భయాందోళనలు వ్యాపించెను.

అంత విష్ణువు సుందరమైన స్త్రీ వేషమును ధరించి అందరినీ మోహమున ముంచి అమృతమును అంతర్ధానము చేసెను. దితి పుత్రులందరూ హతమైపోయిరి. ఈ దుఃఖ వార్త తెలియగనే దితి మహా ప్రళయము సంభవించినటుల దిగులొంది ఘోరముగా ఏడ్వసాగెను. కశ్యపుడెంత ఓదార్చిననూ ఆమె దుఃఖము శమింపదాయె. ఎటులో కశ్యపుడు మంచి మాటలతో బోధన సలిపి కొంత శాంతపరచెను. దితి దుఃఖమును లోలోన మ్రింగుచూ పతిని చేరి, “నాథా! ఇది న్యాయమా! ఇరువురూ మీ పుత్రులే కదా! కడకు నన్ను పుత్రులు లేనిదానినిగా చేసితిరే! నా గతి ఇంతేనా? ఒక పుత్రుడైననూ మిగిలిరాలేదే! అల్పాయుష్కులగు అనేక కొడుకులకంటే చిరంజీవియైన ఒక్క కొడుకుండిన చాలుగదా!” అని ఘోల్లున ఏడ్వగా కశ్యపుడు ఓదార్చి, “సతీ! దీర్ఘాయుష్కుడగు పుత్రుడు కావలెనని తపస్సు చేయుము. నిష్ప్రయోజనమైన దుఃఖమును మరచిపొమ్ము” అని ఆదేశించగా, తక్షణమే భర్తకు నమస్కరించి ఇంద్రుని జయించునంతటి పుత్రుడు ప్రాప్తించవలెనని తపమునకు బయలుదేరెను.

అంత కశ్యపుడు, “దితీ! తపసన్న సామాన్యము కాదు. చివరివరకు శుచిగా వ్రతనిష్ఠను వీడక సలిపిన, దైవము తప్పక ఫలించునటుల అనుగ్రహించును. శుచి, దీక్ష అత్యవసరము. వాటిలో ఎట్టి లోటూ రానీయక చూచుకొమ్ము, వెళ్లిరమ్ము” అని ఆజ్ఞ ఇచ్చెను. అంత దితి కుశప్లవము అనే ప్రదేశమును చేరి పతి తెలివినటుల శుచియై దీక్ష ప్రారంభించెను. ఇంతలో దేవేంద్రుడు ఆమె వ్రతనిష్ఠను పరీక్షింపగోరి

వెంటనే పరిచారకునివలె బయలుదేరెను. దితి వ్రతము ఫలించెను. దైవానుగ్రహముచే గర్భము దాల్చెను. దినములు, నెలలు గడిచెను, మిట్టమధ్యాహ్నమున కొంత అలసి, నిద్రపట్టినటుల సూచనలు కలుగగనే దితి నిద్రపారవశ్యమున తలవైపు కాళ్ళు, కాళ్ళతట్టున తల, పెట్టుకొని తల విరియపోసికొని నిద్రించెను. అంత దేవేంద్రుడు తపోనిష్ఠకు, శుచికి భంగము కలుగుటను గమనించి యోగశక్తితో ఆమె గర్భమున నున్న పిండమును ముక్కలుగ జేసెను. అంత పిండములోనుండి రోదన వినిపించుచుండ “మారుదః” “మారుదః” అనుచూ ఇంద్రుడు ఊరడించుచుండెను. “మారుదః” అంటే ఏడవకు అని అర్థము. దితి బాధచే మేల్కొంచి చూడగా రక్తము స్రవించుచుండుటను చూచి విలపింపపూనెను. అప్పుడు ఇంద్రుడు హస్తములు జోడించి, “అమ్మా! క్షమింపుము. వ్రతనిష్ఠా భంగము గావించితివి. తల విరియపోసికొని, కాళ్ళతట్టున తల పెట్టుకొని నిదురించితివి. అందువలన వ్రతనిష్ఠకు, శుచిభంగము జరిగినది. సందు దొరికినపుడు శత్రువు ఊరకుండునా? నన్ను సంహరించువానిని, నీ గర్భమున నేను మాత్రము ధర్మవిరుద్ధముగా సంహరించలేదు. వ్రతనిష్ఠకు శుచి ప్రధానమన్న విషయము నీకు తెలియును. అది విరుద్ధముగా మారుటచే సమయమును గమనించి నా రక్షణ నేనుగా చూచుకొనుటలో తప్పు లేకుండుటచే అట్లు చేసితిని. గర్భము ఏడు ముక్కలుగా మారెను. కనుక వారు దేవతలవలె ఏడుగురు మరుద్గణాలుగా నుండునటుల గావించున”ని వరమిచ్చి వెళ్లెను.

“రామా! ఇంద్రుడు దితి ఇరువురును ఈవిధమైన ఒప్పందము జరుపుకొన్న పవిత్ర స్థలమే ఈ స్థలము. ఇక్కడే ఇక్ష్వాకుకున్న ఆలంబుసాదేవికిన్నీ ఒక కుమారుడు పుట్టెను. అతడే విశాలుడు. ఆ విశాలుడు నిర్మించిన దేశమే ఈ విశాల దేశము. విశాలునికి హేమచంద్రుడు పుట్టెను. అతడు మహా బలవంతుడు.

అతనికి సుచంద్రుడు పుట్టెను. అనగా విశాలుని మనుమడు సుచంద్రుడు. సుచంద్రుడు పెరిగి పెద్దవాడై వివాహమాడెను. అతనికి ధూమ్రాశ్వదున్నా, ధూమ్రాశ్వనికి సృంజయుడున్నా, ఆ సృంజయునికి సహదేవుడున్నా పుట్టిరి. సహదేవుడు శ్రీమంతుడు, మహాధార్మికుడు, బలశాలి. అతని పరిపాలన చాలా కాలము జరిగెను. అతనికి కుశాశ్వదు అను కుమారుడు కలిగెను. అతని కుమారుడే సోమదత్తుడు. సోమదత్తునకు కాకుత్స్థుడు పుట్టెను. ఆ పరాక్రమశాలి పుత్రుడే సుమతి. ఇప్పుడు ఈ విశాల పట్టణమును పరిపాలించునతడే సుమతి. ఇతడు మహాగుణశాలి. దేవతలతో సమానుడు. “రామా! ఈనాడు ఈ విశాల పట్టణమున సుఖముగా శయనించి రేపటి దినమున జనక మహారాజు పట్టణమునకు పయనమగుదము” అని తెలుపగా అందరూ ఆనందించిరి.

ఇంతలో విశ్వామిత్ర మహర్షి తమ పట్టణ ప్రాంతమునకు వచ్చినటుల దూతలచే తెలిసికొని సుమతి, తమ పరివారముతో పురోహితులతో వెళ్లి విశ్వామిత్రులవారిని తమ పురములో ప్రవేశించి రాజభవనమును పవిత్రము చేయమని ప్రార్థించెను. విశ్వామిత్రుడు కూడనూ ఆనందించి కుశల ప్రశ్నలు చేసెను. ఇరువురూ కొంత తడవు పురక్షేమములు మాట్లాడిన తరువాత రామలక్ష్మణులను చూచి సుమతి, ఈ సింహపుష్పిలైవరైయుందురని విశ్వామిత్రుల వారిని ప్రశ్నించెను. అందులకు విశ్వామిత్రుడు, “సుమతీ! అది గొప్ప చరిత్ర. సమయము లేదు.

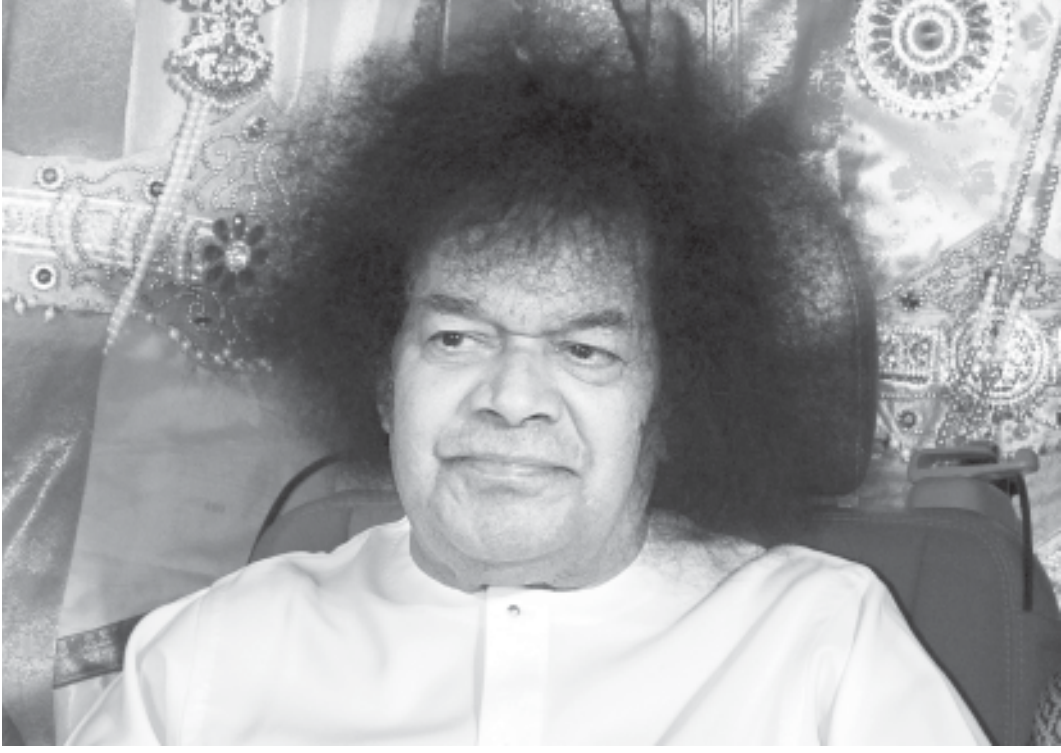
భవనమునకు వెళ్లిన తరువాత వివరింతును” అని తెలిపి తమ వెంట వచ్చిన ఋషి శిష్యులను, రామలక్ష్మణులను విశాల పట్టణమునకు బయల్దేరుడని తెలిపి తానుకూడను లేచి, సుమతితో కబుర్లు అడుగుచూ నడువ దొడగెను. పురములో ప్రవేశించగనే మంగళవాద్యములు మ్రోగెను. బ్రాహ్మణులు స్వస్తి వాచకములు పలికిరి. విశాలపురి రాజభవనమున వారు ప్రవేశించిరి. ఆనాడు సుమతి గావించిన విందును ఆరగించి అక్కడ చేరిన పండితులతోను బంధుమిత్రులతోను రామలక్ష్మణులనుగూర్చి, సిద్ధాశ్రమములో తాను గావించిన యజ్ఞమునుగూర్చి, దానిని రక్షించిన విధానమునుగూర్చి విశ్వామిత్రుడు విపులముగా తెలుపగా ఆశ్చర్యకరమైన శక్తి సామర్థ్యములుగల బాలల చరిత్రను విని, చేరినవారలు అమితానందముతో రామలక్ష్మణులవైపు జూచుచూ సాక్షాత్కరించిన నరనారాయణులూ అన్నటుల భావించి, అందరూ నమస్కరించిరి. అప్పటికే ప్రొద్దుకావచ్చుట చేత విశ్వామిత్రులకు నమస్కరించి రామలక్ష్మణులు విశ్రాంతి తీసుకొనుటకై వారికి ప్రత్యేకముగా అమర్చిన విడిది గృహమునకు వెళ్లిరి. తెల్లవారగనే స్నాన సంధ్యాదులు గావించి, విశ్వామిత్రులచెంతకు సకాలమునకు చేరిరి. అక్కడ సుమతికి కృతజ్ఞతను తెలిపి, మిథిలాపురికి బయలుదేరిరి. సుమతి కొంత దూరము వారలతో వచ్చి వీడ్కోలొసగి తిరిగి వెళ్లిపోయెను.

(సశేషం)

సత్సంగము

సత్సంగమనగా ఏమిటి? భజన చేసేవారి సంగమా? లేక, భక్తుల సంగమా? ఇది కాదు. ‘సత్’ అనగా ఎప్పటికీ ఉండేది. ఏమిటది? అదే దివ్యత్వము. కనుక, దివ్యత్వముయొక్క సంగమే సత్సంగము; సద్భావములయొక్క సంగమే సత్సంగము; సత్సంగకల్పములయొక్క సంగమే సత్సంగము.

- బాబా

అవతారవాణి:

ఈనాటి విద్యావిధానం మారాలి

ఈనాడు మనము అనంతమైన శాస్త్ర విజ్ఞానము సంపాదించుకున్నాముకానీ, అది బాహ్య నాగరికతను మాత్రమే నిరూపిస్తున్నది. ఈనాడు మనకు కావలసినది హృదయ పరిపాకము... కేవలం భౌతిక సంబంధమైనవి మాత్రమేకాక అంతస్సంబంధమైన ఆత్మతత్వాన్ని కూడా చేర్చినప్పుడు విద్య పూర్ణత్వము నందుకొంటుంది. తద్వారా క్రమశిక్షణను పోషించుకొనటానికికూడా అవకాశ మేర్పడుతుంది. క్రమశిక్షణ లేని విద్య విద్య కానేరదు. మానవుని దయామయునిగా తీర్చిదిద్దనదే విద్య. విద్యావంతులు కేవలం స్వార్థము, సంకుచితత్వము గలవారుగా తయారుకాకూడదు. విద్య అనగా

2 హృదయమునుండి ఆవిర్భవించే పవిత్రమైన గుణశీలము.

భయము, భక్తి, విశ్వాసము ఈ మూడింటి సమష్టి స్వరూపముగా విద్యార్థిని రూపొందించడమే విద్య లక్ష్యం. భయమనగా పాపభయం. పరులను బాధించడం, దూషించడం, హింసించడం ఇత్యాది పాపగుణములకు విద్యార్థి అతి దూరంగా ఉండాలి. ఇక భక్తి అనగా దైవభక్తి, దేశభక్తి... ఈనాడు మాతృదేశంమీద, దైవంమీద విశ్వాసం కోల్పోవటంచేతనే మానవత్వం మరుగైపోయింది. నేటి మానవుడు అనేక సిద్ధాంతములను స్థాపిస్తున్నాడు. భౌతిక విషయాలు ఎన్నో తెలుసుకున్నాడు. కానీ ఎంతవరకు మానవత్వాన్ని పోషించుకోగలుగుతున్నాడు? ఈ విషయాన్ని గుర్తించినప్పుడే విద్యకు విలువ. లేకున్న విద్యకు విలువేలేదు. మానవుడు తత్త్వజ్ఞుని కావచ్చు. కానీ

కేవలం తత్వం చేత మాత్రమే తరించలేదు. మానవత్వాన్ని కూడా ఇందులో సమ్మిళితం చేసుకోవాలి. మానవత్వమే సరైన విలువను చేకూరుస్తుంది. మానవత్వం స్వరూప మేమిటి? తలంపులు, మాటలు, చర్యలు ఏకమై జీవించాలి. అందుకు భిన్నమైనరీతిగా చరించినప్పుడు అది విద్య అని చెప్పడానికి వీలుకాదు.

ఆలోచించగల ప్రతి మానవుని అయోమయస్థితిలో ముంచెత్తే సమస్యలు ఈనాడు విద్యారంగములో విరివిగా కనిపిస్తున్నవి. మానవత్వ గుణములు ఏమాత్రము కన్పించటం లేదు. పవిత్రత అన్నా, శీలమన్నా అర్థంకాని స్థితిలో ఉన్నారు నేటి విద్యవంతులు. 'ఎడ్యుకేషన్' (విద్య) అంటూ 'ఎజిటేషన్' (అందోళన)ను ప్రేరేపిస్తున్నారు. 'ఎజిటేషన్' కాదు, 'ఎలివేషన్' (వికాసము)ను ప్రదర్శించాలి. విద్య హృదయ కవాటమును తెరిపించాలి. తన స్వశక్తిపై తాను ఆధారపడగలగాలి. ఐతే ఈనాడు ఇట్టి విద్యకు భంగము ఏర్పడింది. దీనికి ఎవరు కారకులు? విద్యార్థుల మనస్తత్వాన్ని గుర్తించలేని అధ్యాపకులు, అధ్యాపకుల ఆజ్ఞను శిరసావహించని విద్యార్థులు, ఈ ఇరువురి సాధక బాధకాలను గుర్తించలేని పాలకులు, పాలకుల బాధలను సకాలములో తీర్చలేని ప్రభుత్వము అందరూ కారకులే!

ఉద్యోగాలకోసమా విద్య!

నేటి విద్య ఏరీతిగా ప్రారంభమైనది? బ్రిటీషువారి పాలనలో ఉద్యోగాలు చేసేవారు అవసరమైనారు. ఉద్యోగాల నిమిత్తం విద్యను అభ్యసించజేశాడు మెకాలే. భారతీయులను భావాలలో, గుణాలలో బ్రిటీషువారుగా తయారుచేయాలని మెకాలే ఉద్దేశ్యం. ఆనాడు ఉద్యోగాల నిమిత్తము విద్య ప్రారంభమైనది. ఉద్యోగంకోసమే విద్య అనే భావము పిల్లలలో పాదుకొనిపోయింది. ఈ భావమును పిల్లల హృదయమునుండి తీసివేయాలి. విద్య విజ్ఞాన సముపార్జన నిమిత్తమని వారికి బోధించాలి. పిల్లలు అమాయకులు. ఏవిధమైన అనుభవము లేనివారు. మంచి మాటలచేత పిల్లల హృదయాన్ని కరిగించవచ్చు. మొక్క చక్కగా ఉంటే చెట్టు చక్కగా ఉంటుంది. మొక్క సొట్ట అయితే చెట్టు సొట్టగా మారిపోతుంది. భవిష్యత్తులో

బాధ్యతలు వహించగల చక్కని మార్గములో పిల్లలను ప్రవేశపెట్టాలి. భావి భారతోద్ధారకులు విద్యార్థులే. రేపటి దేశానికి వీరే లీడర్లు. విద్యార్థుల భవిష్యత్తును మనం దృష్టిలో పెట్టుకోవాలి. కానీ బాల్యం నుండి పిల్లలకు నీతి నిజాయతీలు బోధించటం లేదు. తల్లిదండ్రులు బిడ్డలపై ప్రేమచేత వారికి అమితమైన స్వాతంత్ర్యాన్నిస్తున్నారు. స్వాతంత్ర్యం అవసరమేకాని మితిమీరిన స్వాతంత్ర్యం పనికిరాదు. తల్లిదండ్రుల స్థాయిలో ఏమాత్రం అలక్ష్యం జరిగినా పిల్లలను ఎవ్వరూ అరికట్టలేరు.

కోడలు నలుపైతే...

తెలుగులో ఒక సామెత ఉంది - కోడలు నలుపైతే కులమంతా నలుపేనట! అట్లే, విద్యావిధానం తప్పుమార్గం పడితే దేశమంతా తప్పుమార్గం పడుతుంది... నా ఉద్దేశములో విద్యార్థులయందు ఏ దోషమూ లేదు. వారు కొండలలో ఉండే గుండు బండలవంటివారు. శిల్పి ఏ రూపాన్నిస్తే బండ ఆ రూపాన్ని ధరిస్తుంది. అధ్యాపకులే శిల్పులు. ఇంటిలో తల్లిదండ్రులు, విద్యాలయంలో అధ్యాపకులు సరియైన ఆదర్శాన్ని నెలకొల్పినప్పుడు విద్యార్థులు చెడిపోవటానికి ఏమాత్రము అవకాశము ఉండదు.

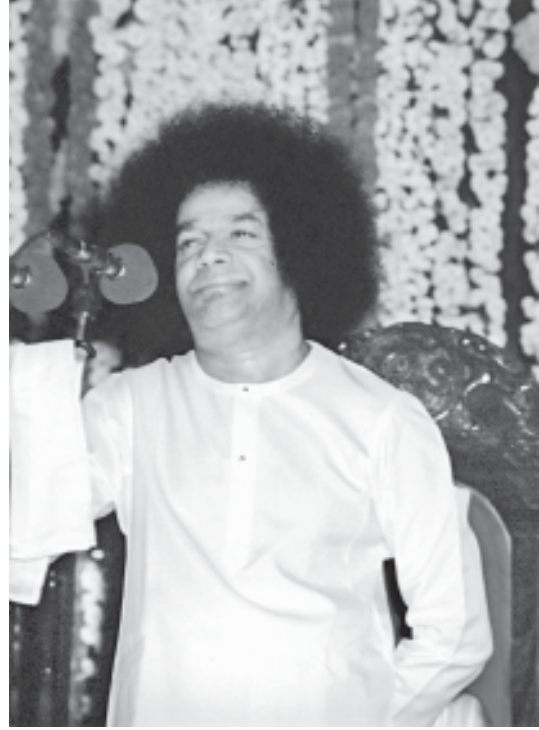
విద్యార్థులకు మనం ప్రధానంగా చేయవలసిన బోధన ఒకటుంది. విద్యార్థులుకాని, అధ్యాపకులుకాని రాజకీయాలలో ప్రవేశించకూడదు. విద్యాభ్యాసం పూర్తి చేసిన తరువాత స్వశక్తితో, స్వబుద్ధితో ఏ మార్గమైనా అవలంబించవచ్చు. అందుకు ఎంతమాత్రము అభ్యంతర ముండదు. రాజకీయాలు చెడ్డవని కాదు, మంచివే! దేశాన్ని ఉద్ధరించేవే! కానీ విద్యార్థి స్థాయిలో ఉన్నప్పుడు రాజకీయాల్లో ప్రవేశించరాదు. విద్యార్థులు రాజకీయాల్లో ప్రవేశిస్తే ఇటు విద్య అభ్యసించడానికి వీలుకాదు; అటు రాజకీయాన్నీ సాధించటానికి కాదు. "ఉభయ భ్రష్టత్వం ఉపరి సన్న్యాసం" అవుతుంది. అధ్యాపకులు రాజకీయమునందు ప్రవేశించడానికి ఏమాత్రము అవకాశ ముండరాదు. పిల్లలను ఆదర్శప్రాయులుగా చేయడమే వీరి బాధ్యత. కేవలం స్వార్థ స్వప్రయోజనాల నిమిత్తమై వీరు రాజకీయాలలో ప్రవేశిస్తున్నారు.

ఈనాడు విద్యార్థులు క్రొత్తగా ఎన్నికలకు కూడా తయారవుతున్నారు. అసెంబ్లీ ఎలక్షన్ కంటే విద్యార్థి సంఘం ఎలక్షన్లు ఘోరంగా ఉంటున్నాయి. రెండు మూడు సంవత్సరాలు మాత్రమే కాలేజీలో ఉండే విద్యార్థికి ఈ ఎలక్షన్లతో ఏమి సంబంధం! వేల రూపాయలు ఖర్చు పెట్టడం, ప్రమాదాలకు గురికావడం, విద్యను చెడగొట్టుకోవడం జరుగుతున్నది. విద్యార్థులలో నాయకత్వం అవసరమే. క్రమశిక్షణ, ప్రవర్తన, మార్కులు అన్నింటల్లో ఉత్తముడైన విద్యార్థిని సెలెక్షన్ చేసుకోవాలిగాని, ఎలక్షన్ ఉండకూడదు. దేనికోసం ఎలక్షన్లు? యూనిటీ కోసం యూనియన్లు ప్రారంభిస్తున్నారు. యూనియన్ అంటే అర్థం అందరూ కలసి ఉండటం. కానీ యూనియన్ పేరుతో పోటీలుపడి చిన్నాభిన్నమైపోతున్నారు. కోఆపరేషను సాధించవలసిన విద్యార్థులు 'ఆపరేషన్లు' చేస్తున్నారు! అధ్యాపకులు విద్యార్థులకు బోధించే అధికార స్థాయిలో లేకుండాపోతున్నారు. కారణమేమిటి? అధ్యాపకులకు కూడా యూనియన్లున్నాయి! తాము అదే పనిచేస్తూ విద్యార్థులకు వద్దని చెప్పడానికి వారికి అధికార మెక్కడున్నది! ఏది తప్పని భావిస్తామో ఆ తప్పును మనము చేయకుండా ఉన్నప్పుడు పరులకు చెప్పడానికి మనకు అధికారముంటుంది. ఈ విషయం గురించి ప్రిన్సిపాళ్ళు, వైస్ ఛాన్సలర్లు బాగా ఆలోచించాలి.

ఎలర్డ్ కాదు, ఎనర్డ్ కావాలి

మరో విషయాన్నికూడా విచారించవలసి ఉంది. విద్యార్థులు సద్గుణాలను పోషించుకొనే నిమిత్తమై విద్య నభ్యసించాలి. ఈనాడు విద్య పెరిగేకొద్దీ సద్గుణాలు తరిగి పోతున్నాయి. తెలివితేటలతోపాటు గుణమును కూడా చక్కబరచుకోవాలి. కేవలం బుకిష్ నాలెడ్జి తో లాభం లేదు. నేటి నాలెడ్జి రేపు ఎలర్డ్! కనుక బుకిష్ నాలెడ్జినికాదు, దివ్యమైన ఎనర్డ్ని అభివృద్ధిచేసుకోవాలి.

ఈనాడు విద్యార్థుల స్థాయి క్రమేణా తగ్గిపోతున్నది. 25 శాతం, 30 శాతం మార్కులు వచ్చినవాడు పాస్ అని ప్రభుత్వంవారు ప్రి లైసెన్స్ ఇచ్చేస్తున్నారు. నూటికి 30 మార్కులు చాలనుకుంటే ఇంక 70 మార్కులు అవసరం లేదనే కదా దీని అర్థము! ఇది నూరు పనులలో 70

తప్పుచేసి 30 సరిగా చేస్తే చాలునన్నట్లున్నది. విద్యార్థి దశలో నూటికి 70 తప్పులుచేస్తే ఉద్యోగదశలో నూటికి నూరు తప్పులు చేస్తాడు. పైకి చూడాలి. అనగా ఉన్నత లక్ష్యం కలిగి ఉండాలి. క్రింది చూపు చూస్తూ అల్పమైన లక్ష్యం పెట్టుకోవడం ఒక విధంగా నేరమే అవుతుంది. ఇది సరైన పద్ధతికాదు. నూటికి 90 మార్కులు సంపాదించాలని లక్ష్యం పెట్టుకుంటే 60, 70 రావచ్చు. ముప్పయి వస్తే చాలనుకుంటే పదిహేనో పదహారో వస్తాయి. ఇందులో ఇంకా కొన్ని వినూత్నమైన పద్ధతులు అవలంబిస్తున్నారు. విద్యామంత్రి గ్రేస్ మార్కులు కొన్ని, ముఖ్యమంత్రి గ్రేస్ మార్కులు కొన్ని, విద్యాశాఖ సెక్రటరీ గ్రేస్ మార్కులు కొన్ని ఇట్లా అన్నీ గ్రేస్ మార్కులే వస్తే వీడు చదివేదేమిటి! ఈ చదువులవల్ల దేశోద్ధరణ జరగదు. కష్టపడి చదువుకొని దేశాన్ని ఉద్ధరించాలి. భారతదేశం పవిత్రమైన కర్మభూమి, త్యాగభూమి, యోగభూమి. నేటి విద్యావిధానము దీనిని భోగ భూమిగా మారుస్తున్నది. తద్వారా రోగభూమిగా రూపొందుతున్నది. మనకు కావలసింది క్వాలిటీ; క్వాలిటీ అక్కరలేదు. ఈ వాస్తవాన్ని దృష్టిలో ఉంచుకొని

విద్యార్థులను అభివృద్ధిపరచాలి. అప్పుడే మన దేశం అన్ని దేశాలకు అధ్యాపక స్థానాన్ని అలంకరిస్తుంది.

అధ్యాపకుని ఆదర్శ స్థానం

అధ్యాపకుడనగా ఏదో సామాన్య స్థాయికి చెందిన వాడని భావించకూడదు. అధ్యాపకుని స్థానం, పవిత్రమైన స్థానం, ఉత్తమ స్థానం. శాస్త్రజ్ఞులను, రాజకీయవేత్తలను, పరిపాలకులను తయారుచేసే ఉన్నత స్థానం. బాలగంగాధర తిలక్ పూనాలో లెక్కల టీచరుగా ఉండేవాడు. అతడు రాజకీయంగా గొప్ప సేవలు సలిపిన మహావ్యక్తి. స్వరాజ్యం వచ్చిన తర్వాత ఏ మంత్రిని అవుతా వని మిత్రులు అడిగితే, నాకు ఏ మంత్రి పదవీ అక్కర లేదన్నాడు. అధ్యాపకునిగా ఉంటూ బాధ్యత గలవారిగా విద్యార్థులను తయారుచేయడమే నా అభీష్టమన్నాడు

‘సశ్రేయో నియమం వినా’ ప్రతిదానికి నియమం ఉండీతీరాలి. ఈనాడు సైన్సు ఆకాశాన్ని అతిక్రమించి పోతున్నది. భూమి, నీరు, నిప్పు, గాలి, ఆకాశము సర్వసాన్ని తన హస్తగతం చేసుకొని అడుకొంటున్నాడు సైంటిస్టు, ప్రకృతికి ఏయే స్థితులందు ఏయే రకముల శక్తి ఉండాలో అది తప్పనిసరిగా ఉండే తీరాలి. ‘బ్యాలెన్సు’ (సంతులనం) ఏమాత్రం తప్పినా జగత్తుకు అపాయమే. మొదటిది ‘నాలెడ్జి’ (విజ్ఞానం), రెండవది ‘స్కిల్’ (ప్రతిభ), మూడవది ‘బ్యాలెన్సు’ (సంతులనం). ఈనాడు ‘నాలెడ్జి’ని ‘స్కిల్’ చేయటం లేదు, ‘కిల్’ చేస్తున్నారు. అనగా, విజ్ఞానాన్ని ప్రతిభగా మార్చకుండా మారణ హోమానికి వినియోగించడంవల్ల సంతులనం తప్పుతున్నది. అందుకే అనేకరకాల ప్రమాదాలు సంభవిస్తున్నాయి. కనుక, ఈ మూడింటిని సమన్వయపరచే విధానాన్ని మనము విద్యార్థులకు బోధించాలి. కానీ, ఈనాడు ఎవరెవరి పేరు ప్రతిష్ఠల నిమిత్తమై వారు పరిశోధనలు సాగిస్తున్నారు. ఎవ్వరికీ చేతులనిండా పనిలేకుండా పోతున్నది. పని లేకపోవటంవల్ల క్షుద్రభావాలు పెరిగిపోతున్నాయి. విద్యార్థులకూ చేతినిండా పనిలేదు, అధ్యాపకులకూ చేతి నిండా పనిలేదు! సైంటిస్టు అన్నీ సాధిస్తున్నాడు కాని తన్ను తాను మాత్రం తెలుసుకోలేకపోతున్నాడు. మొట్టమొదట తన ఇంద్రియాలను తాను జయించాలి.

విద్యారంగానికి విముక్తి

నేడు విద్యావిధానం సరియైన మార్గానికి రావాలంటే ఒక్కటే దీనికి పరిహారము. మీరు మరొకవిధంగా భావించకూడదు. దేశక్షేమమును సర్వులు దృష్టియందు ఉంచుకోవాలి. విద్యను రక్షించి చక్కగా పోషించాలంటే ఏమి చేయాలి? సహృదయ భావంతో నేను యోచిస్తున్నాను. దేశ ప్రశాంతిని నేను ఆశిస్తున్నాను. భారతీయుల అభివృద్ధిని కోరి వీరిని ఉన్నత స్థితికి కొనిపోయే మార్గాన్ని వెదకుతున్నాను. స్వార్థపూరితమైన ప్రేమకాకుండా త్యాగపూర్వకమైన దివ్యప్రేమ ఆధారంగా గల విద్య స్వేచ్ఛగా జగత్తంతటా వ్యాపించాలంటే విద్యారంగము ప్రభుత్వం నుండి వేరు కావాలి. ఏవిధంగా న్యాయస్థానములు స్వతంత్రమైనరీతిగా అభివృద్ధి అవుతున్నాయో అదేవిధముగా విద్యకూడా స్వతంత్రముగా ఉండాలి. కొంతమంది విద్యావేత్తలు, అనుభవజ్ఞులైన వారితో ఒక సంస్థను దీని మంచిచెడ్డలు విచారించగల అధికార స్థాయిలో స్థాపించాలి. ప్రభుత్వము చేతిలో దీనిని పెట్టి నట్లయితే స్వార్థస్వప్రయోజనాలకు ఉపయోగించడం వల్ల, విద్యాసంస్థ లక్ష్యాలకు భిన్నమైన పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది.

ఒక చిన్న ఉదాహరణ చూడండి. ఒక మెడికల్ సీటు చిక్కలంటే రెండు మూడు లక్షలు కట్టాలి. పిల్లలను చదివించాలని కష్టనష్టాలను భరిస్తూ తల్లిదండ్రులు మూడేసి లక్షలు సుంకం చెల్లిస్తున్నారు. మా నాన్న మూడు లక్షలు చెల్లించాడు. ఈ డబ్బు ఎట్లా రాబట్టుకోవాలనే ఆలోచనే పిల్లవానికి ఉంటుంది. పాస్ అయి పనిలో చేరగానే కట్టిన డబ్బుకు తోడు నిత్య జీవితానికి డబ్బు సంపాదించడంలో పడతాడు. లంచాలు ప్రారంభిస్తాడు. దీనికి కారణం మనమే!

దేశమంతటా ఒకే విద్యావిధానం

ఇంతేకాకుండా, విద్యావిధానమునందు మనము అవలంబించవలసిన ముఖ్యాంశములు రెండు ఉన్నవి. ఒక్కొక్క రాష్ట్రములో ఒక్కొక్క పద్ధతిని అవలంబిస్తున్నారు. భారతదేశమంతటా విద్యావిధానం ఒకేవిధంగా ఉండాలి. మద్రాసు రాష్ట్రంలో ఉన్నవారు ఉద్యోగ కారణాలవల్ల

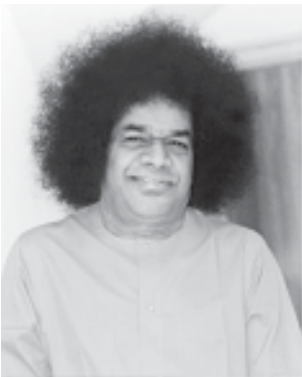
కర్ణాటక రాజ్యానికి మారవచ్చు. బదిలీయైన తండ్రి పిల్లలను తీసుకొనిపోయేట్టు లేదు, అక్కడే ఉంచేట్టు లేదు. విద్య అంతటా ఒకేవిధంగా ఉంటే ఎక్కడికి వెళ్ళినా విద్యార్థికి ఏవిధమైన ఇబ్బందీ ఉండదు. ఇందుకు మనం అవలంబించవలసిన పద్ధతు లేమిటి? ప్రిన్సిపాళ్లు, వైస్ ఛాన్సలర్లు ఇది చక్కగా విచారణ చేయాలి. ఏప్రిల్ మొదటివారంలో పరీక్షలు ప్రారంభమై 20లోగా పూర్తి కావాలి. జూన్ మొదటి వారంలో కరెక్షన్లు జరిగిపోవాలి. రెండోవారంలో ఫలితాలు ప్రకటించాలి. ఈ పద్ధతి చక్కగా పాటిస్తే విద్యార్థి ఏ పోస్టుకో, ఏ కోర్సుకో పోవడానికి ప్రయత్నం చేస్తాడు. అట్లుకాకుండా ఒక్కొక్క రాష్ట్రంలో ఒక్కొక్కసారి ఫలితాలు వస్తుంటాయి. ఒక రాష్ట్రం విద్యార్థికి మరో రాష్ట్రంలో సీటు చిక్కడానికి అసలే అవకాశం ఉండదు. కొన్ని సందర్భాలలో విద్యార్థికి ఎక్కడా సీటు దొరకక సంవత్సర కాలం వ్యర్థం చేసుకోవలసివస్తుంది. వైస్ ఛాన్సలర్లు అందరూ ఈ విషయం ఆలోచించి సరైన పద్ధతిని రూపొందిస్తే విద్యార్థులకు ఎంతైనా ఉపకారం చేసినవారవుతారు.

మరొక విషయము. విద్యకు ధనమునకు ఏమాత్రము సంబంధముండకూడదు. మీరు వేరుగా భావించకండి. ఉన్న యధార్థమును చెప్పక తప్పదు. మా యూనివర్సిటీలో విద్య ఉచితం. ఉచితంగా విద్య బోధించడం ద్వారా సరైన పద్ధతిలో పిల్లలను చక్కదిద్దవచ్చు. వాళ్ళు ఫీజులు కట్టడం,

ఆ డబ్బుతో సంస్థను అభివృద్ధి గావించుకుంటే మనం వారి చేతిలో కీలుబొమ్మలమైపోతాము. ధనముతో సంబంధము లేనప్పుడు వాళ్ళు మన చేతిలో కీలుబొమ్మలుగా నిలుస్తారు. అప్పుడు వారిని మనం సరైన రీతిలో తరిబీదు చేయవచ్చు. నైతిక ఆధ్యాత్మిక శీల సంపత్తిని ఇనుమడింపజేసే గుణములను వారికి అలవరచవచ్చు. ఈ మధ్య స్కూళ్ళలో నీతిబోధ తరగతులంటూ పెట్టారు. పేరుకు నీతిబోధ. ఆ తరగతులలో ఏమి చెప్తున్నారో వారికే తెలియదు.

విద్యార్థులలో బాల్యం నుండే ప్రేమను పెంచాలి. ప్రేమవల్లనే ఐక్యత పెరుగుతుంది. ప్రేమ లేకపోతే ద్వేషం ప్రబలుతుంది. ఈనాడు అక్షరశూన్యుడు అంత అపకారం చేయడం లేదు. చదువుకున్న వ్యక్తులే దేశానికి అపకారం చేస్తున్నారు. తోటి మానవులను అపహరిస్తున్నారు. లూటీలు చేస్తున్నారు. విమానాలను దారి మళ్ళిస్తున్నారు. వీరంతా విద్యావంతులే కదా! ఇదా చదువు నేర్పే సంస్కారము! కాదు, కాదు. మనం మానవ జాతిని ఉద్ధరించాలి. 'పరోపకారార్థమిదం శరీరం' పరోపకార నిమిత్తమై శరీర మేర్పడినది. ప్రేమచేత ప్రేమద్వారా ప్రేమను సాధించాలి. ప్రేమతో సాధించలేనిది ఒక్కటి కూడా లేదు. ప్రేమనే మానవత్వం. మానవత్వమే ప్రేమ. ప్రేమచేతనే విద్యను అభివృద్ధిపరచాలి. పిల్లలను భావిభారతోద్ధారకులుగా తయారుచేయాలి.

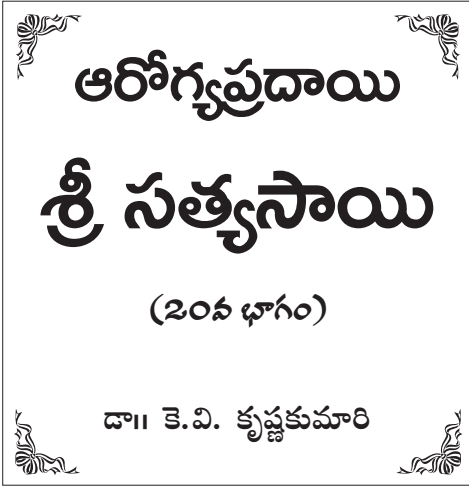
(శ్రీవారి దివ్యోపన్యాసమునుండి)

సద్గుణ పోషణే మీకు సాధన

విద్యార్థులారా! విద్య గుణార్జనకొరకేగాని ధనార్జనకు కాదని విశ్వసించండి. నేటి సమాజంలో గౌరవంగా వర్ధిల్లాలంటే కలిమి, బలిమి, చెలిమి ఉంటే చాలవు; గుణం ప్రధానం. అదే భారతీయ సంస్కృతి ప్రపంచానికి అందించే సందేశం. మనం ఆరాధించేది గుణవంతులనేకాని, ధనవంతులని కాదు. నా మాట విశ్వసించండి. త్వరలో అన్ని దేశాలూ భారతీయులు నమ్మిన మానవతా విలువలను గౌరవిస్తూ సుహృద్భావంతో మనుగడ సాగించే రోజులు వస్తాయి.

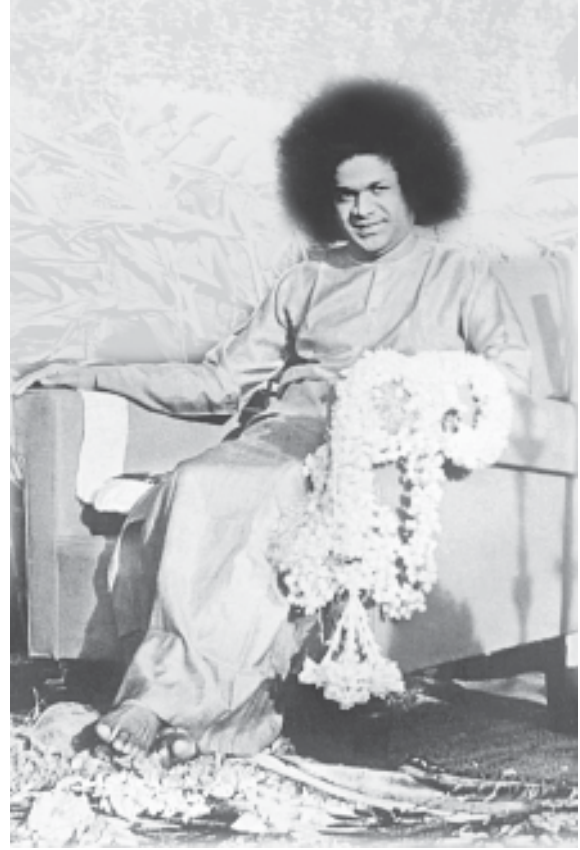
- బాబా

“జన్మ మృత్యు జరావ్యాధి దుఃఖ దోషాను దర్శనం” చెయ్యాలి అంటుంది భగవద్గీత. జన్మ దుఃఖం, ముదిమి దుఃఖం, వ్యాధి దుఃఖం, మృత్యువు దుఃఖం, జీవితమంతా దుఃఖమయం. ఇది బుద్ధ దేవుని ఉవాచ. కోరిక దుఃఖం. ఆశించటం, ఆశలు విఫలం కావటం దుఃఖం. ఈ దుఃఖానికి నివృత్తి ఉంది. దానినే ‘నిర్వాణం’ అంటారు.

మానవుడు దివ్యాత్మ తత్వాన్నీ, స్వస్వరూపమైన ఆనంద తత్వాన్నీ గుర్తించనంతసేపూ అనుభవించేది దుఃఖ రూపంలో ఉన్న సుఖాన్నే. ఒంటె ముళ్ళు తింటూ ఉండగా అవి నాలుకకు గుచ్చుకుని రక్తం కారుతూ ఉంటే, ఆ రక్తాన్ని ఆస్వాదిస్తూ, ఆ రక్తం ముళ్ళనుంచే వస్తోందని భ్రమపడి, ఇంకా ముళ్ళను తింటూనే ఉంటుంది. చివరకు దానికి మిగిలేది నాలుకపై ముళ్ళు గుచ్చుకున్న బాధ. మనం అనుభవించే సుఖంకూడా అటువంటిదే” రామకృష్ణ పరమహంస వ్యాఖ్యలను తరచుగా వ్యాఖ్యానిస్తారు స్వామి.

“సుఖ సంగేస బధ్నాతి” సత్వగుణంచేతనే నిజమైన సుఖం లభిస్తుంది. ఎట్టి ఆహారమో అట్టి మనస్సు. ఎట్టి మనసో అట్టి బుద్ధి. ఎట్టి బుద్ధియో అట్టి జ్ఞాన సిద్ధి అంటారు స్వామి. మనం తినేది మన శరీరంకోసం కాదు, మన బుద్ధికోసం. ఇలా ప్రారంభమైన సాధన ఇంద్రియ దమనంద్వారా సమత్వరూపమైన యోగంద్వారా సిద్ధిస్తుంది. ఆ స్థితిలో సుఖదుఃఖాలు సమదృష్టితో స్వీకరిస్తాము. తద్వారా సహజానంద స్థితి సిద్ధిస్తుంది. దీనినే యోగమంటాడు శ్రీకృష్ణ పరమాత్మ.

“తం విద్యాత్ దుఃఖ సంయోగ వియోగం యోగ సంజ్ఞితమ్”, భగవద్గీతలో తాము శ్రీకృష్ణునిగా చెప్పిన వాక్యాలనే నేడు తిరిగి సాయికృష్ణుని నోట వినటం, వినగలగటం మన భాగ్యం. మన మానసిక, శారీరక ఆరోగ్యాలను పెంపొందించుకోవాలనీ, తద్వారా చిన్మయానంద భరితమైన యోగసిద్ధిని పొందగలగాలన్నదే మన స్వామి ఆకాంక్ష. అందుకే శారీరకపరమైన ఆరోగ్య సూత్రాలనూ, మానసికపరమైన యోగ సిద్ధాంతాలనూ ఎన్నో దశాబ్దాలుగా మనకు బోధిస్తూనే ఉన్నారు:

“దేహపరంగాకూడా మనము ఎన్నో విధములుగా పరిశుభ్రతను అలవరచుకోవాలి. ఎక్కడైనా అపరిశుభ్రమైన వస్తువు చేరితే, దాని చుట్టూ లక్షలాది క్రిములు చేరుతాయి. మన కంటికి కనిపించని కోట్లాది క్రిములు మన దేహములో నుండి వెలుపలికి వస్తూంటాయి. మన శరీరము

అశుభ్రమైన, అపవిత్రమైన సూక్ష్మక్రిములకు ఆలవాలమైపోయి, అవి అనేక వ్యాధులను సంక్రమించేలా చేస్తున్నాయి. అందుకనే ప్రతి ఒక్కరూ రోజుకు రెండుసార్లయినా స్నానం చేస్తూ, శరీరాన్ని శుభ్రపరచుకోవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. దుర్గుణములవల్ల వచ్చే రోగములకన్నా అపరిశుభ్రతవల్ల వచ్చే రోగములే అధికమైపోతున్నాయి. మన దేహంలో ఆహారాన్ని ఆహ్వానించి, తద్వారా ఆరోగ్యాన్ని ప్రసాదించే స్థావరం మన నోరు. అటువంటి నోటిని, నాలుకనూ అశుభ్రంగా ఉంచుకోవటంవలన అనేక జబ్బులకు గురికావలసి వస్తుంది. చాలామందికి పళ్ళు సరిగ్గా తోముకోవాలనీ, నోటిని పరిశుభ్రపరచుకోవాలనీ, స్నానం చేస్తూ ఎప్పటికప్పుడు శారీరక పరిశుభ్రతను పాటించి తీరాలనీ ఇంగిత జ్ఞానం ఏ కోశానా లేకుండా పోతున్నది. తన దంతములను, శరీరమును శుభ్రపరచుకోలేని అశక్తుడు, బలహీనుడు తన ఆరోగ్యమును ఏవిధముగా అభివృద్ధి చేసుకోగలడు! అందుచేతనే జలరాగ్నిలో అనేక క్రిములు చేరి, భయంకరమైన రోగములను కలుగ జేస్తున్నాయి. ప్రప్రథమములో దంతములను, చిగుళ్ళను పరిశుభ్రము చేసుకుని మితమైన పరిశుభ్రమైన ఆహారమును తీసుకున్నట్లయితే అనారోగ్యమునకు గురికావటం జరగదు.”

స్వామి హెచ్చరికలను పట్టించుకోక నిర్లక్ష్యముగా వ్యవహరించేవారందరూ ఆరోగ్యపరంగా తగిన మూల్యాన్ని చెల్లించుకుంటూనే ఉన్నారు.

భగవంతుడు ఉద్బోధించే ప్రేమతత్వాన్నీ, ధ్యాన ప్రక్రియలను, జ్ఞాన ప్రబోధాలనూ పాటించగలవారూ, ఆరోగ్యసూత్రాలను పట్టించుకునేవారూ ఈ ఆధునిక ప్రపంచంలో అరుదైపోతున్నారు. మానసిక, శారీరక ఆరోగ్యాలకు దూరమై, ఆధ్యాత్మిక స్థితికి, అట్టడుగు స్థాయిలోనే - ఎప్పటికీ - అలాగే ఉండిపోతున్నారు.

దంతాల ఆరోగ్యం గుండె ఆరోగ్యానికి సూచన అంటున్నారు, వైద్య నిపుణులు. గుండెపోటుకు గురైన

చాలామందిలో ‘ఓరల్ హైజీన్’ (నోటి ఆరోగ్యం) బాగుండలేదన్న విషయాన్ని వారు స్పష్టపరిచారు. దంతాలు సరిగ్గా ఉండకపోతే నోటిలో పుళ్ళు ఉంటాయి. వాటిద్వారా సూక్ష్మక్రిములు శరీరంలోకి తేలికగా ప్రవేశిస్తాయి. ఇలా చేరిన బ్యాక్టీరియా శరీరమంతా యధేచ్ఛగా తిరుగుతూ, చివరికి గుండెదగ్గర రక్తనాళాల్లోకికూడా ప్రవేశిస్తుంటాయి. సాధారణంగా గుండె దగ్గర రక్త నాళాలలో కొలెస్ట్రాల్ చేరి ఉంటుంది. దానికి ‘ఓరల్ హైజీన్’ లేని కారణంగా వచ్చే సూక్ష్మక్రిములూ తోడైతే గుండె దెబ్బతింటుందని వైద్య శాస్త్రం చెబుతోంది.

అందుకే స్వామి చాలా సరళమైన భాషలో, అందరికీ అర్థమయ్యేరీతిలో, ఉదాహరణలతోసహా ఆరోగ్యాన్ని పరిరక్షించుకోవలసిన ఆవశ్యకతనూ, అవసరాలనూ సర్వులకు స్పష్టపరుస్తూనే ఉన్నారు. ధ్యాన, యోగ స్థాయులను చేరుకోవటానికి - పునాది ఆరోగ్య పరిరక్షణే కనుక - ప్రతి చిన్న విషయాన్నీ నిర్విరామంగా విపులీకరిస్తూనే ఉన్నారు ఇలా -

“అనేకమంది యువకులు పళ్ళు తోముకోకుండా తెల్లవారి లేచింది మొదలు ఇడ్లీ, దోసె, సాంబారు, వడ పాచిమొహంతోనే పొట్టలో వేసుకుంటున్నారు. అటువంటి వ్యక్తులు మన దగ్గరకు వచ్చినప్పుడు దుర్వాసన భరించలేనిదిగా ఉంటుంది. అనేకమంది చదువరులలో కూడా ఈ దుర్భాసముంది. ఇంత చదువులు చదివి ఈ దురలవాట్లు విడిచిపెట్టలేకపోతే ప్రయోజన మేమైనా ఉందా! దీనికి తోడు మరికొన్ని దుర్భాసములు - ‘మధ్యే మధ్యే పానీయం సమర్పయామి’ ఇదెంత అనారోగ్యకరం! పూర్వకాలంలో క్షయ, కేన్సర్, ఇన్ఫ్లెంజీలియా, గుండె జబ్బులూ అధికంగా ఉండేవి కావు. ఆధునిక యుగ ప్రారంభమునుంచీ ఈ ఆధునిక రోగములు ప్రవేశించాయి. నూతన ఔషధములు ఎన్ని కనిపెడుతున్నారో అంతకు రెండింతలు నూతన రోగములు అభివృద్ధిచెందుతూ ఉన్నాయి. అధికమైన మందులవలననూ అధికమైన రోగములు వస్తూ ఉన్నాయి”

హృదయ పరిశుద్ధత, దేహ, గుణ, దంత, పరిశుద్ధతలు పాటించి, ఇంద్రియ పరిశుద్ధతను అత్యవసరముగా పాటించి అనుసరించటం, ఆచరించటం ఎంతైనా అవసరం. కేవలం 'దేవుడు, దేవుడు' అంటూ కొన్ని సాధనలు చేసినంతమాత్రమున దైవానుగ్రహము రాదు. ఇంద్రియ పవిత్రతకొరకు కొన్ని మార్గములలో ప్రవేశించినప్పుడే దైవానుగ్రహము కలుగుతుంది. అమితమైన ఆశలు తగ్గించుకొని, మితమైన ఆశలతో సంతృప్తిపడుతూ కొన్ని సాధనలూ, సదాచారములచే, సాత్త్వికహారముతో మంచి ఆరోగ్యకరమైన జీవితమును పొందవచ్చు. అపవిత్రమైన భావనలూ, దురహంకారమూ, దుశ్చర్యలు అనర్థాలను కలుగజేస్తాయి. సకాలములో భుజించి, నిద్రించి, శుభ్రమైన ఆహారాన్ని తీసుకుంటూ ఆరోగ్యాన్ని పరిరక్షించుకోవచ్చు. ఈనాడు సకాల భోజనము లేదు. క్లబ్బులు, సినిమాలు, డాన్సులకూ తిరుగుతూ సకాలములో గృహమును చేరలేక, హోటళ్ళలో తిని ఆరోగ్యమును పాడుచేసుకుంటున్నారు. ఎప్పుడు సకాలమునకు భుజించరో అప్పుడు సకాలములో నిద్రను కోల్పోతారు. ఈ నిద్రాహారములే మనకు ప్రథమ ప్రాణములు. ఇవి ఎందుకు పాటించాలంటే, మానవుని ఆదర్శమూ, గమ్యమూ అయిన దివ్యత్వాన్ని గుర్తించి

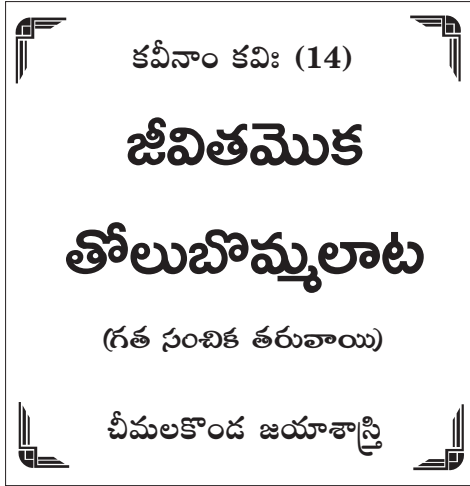
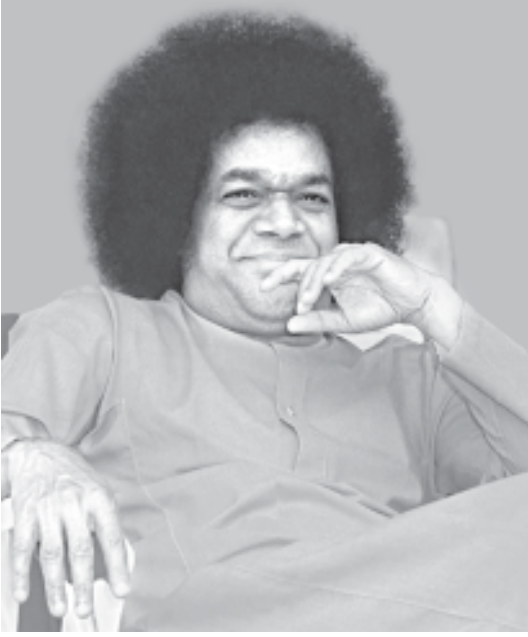
అనుభవించే నిమిత్తమే. ఆ దివ్యత్వమును గుర్తించుటకు ఈ దేహము అవసరము. ఈ జీవిత పరమావధిని గుర్తించుటకే ఈ కాయము బహుమతిగా లభించినది. ఈ సత్వాన్ని గుర్తించక పూర్వమే ఈ కాయమును జబ్బులతో నింపినప్పుడు, మనము ఇంకా అనేక జన్మల నెత్తవలసి వస్తుంది. అందుకే ఒకే జన్మలోనైనా అధిక కాలము జీవించి, సమాజసేవను ఆచరించి, మన జీవిత పరమావధి అయిన పరతత్వాన్ని అనుభవించి పవిత్రమైన వ్యక్తులుగా రూపొందగలగాలి. దివ్యత్వము తనయందే అంతర్లీనమై యున్నా మానవునికి దాక్షర్ణమీదే విశ్వాసం ఉంటుంది. దాక్షర్ణ కేవలం ఔషధాలను అందించగలరే కానీ, ఆయువును పెంచలేరు. దానిని పెంచుకోగల శక్తి ఎవరికి వారియందే ఉంది. ఆ శక్తిని గుర్తించి, నిక్షిప్తం చేసుకుని చైతన్యవంతులుగా మారాలంటే, ఆహార విహారాదులలో సరైన మార్గమును అవలంబించి ఆయుఃప్రమాణమును అభివృద్ధి చేసుకోవాలి. శారీరక పరిశుభ్రతను పాటినస్తా, దేవాలయంవంటి దేహాన్ని పవిత్రంగా కాపాడుకోవాలి. అంతర్యామిని సుస్థిరం చేసుకోవాలి. సత్యసాయి కృష్ణుని ఉపాచ మనకు సదా శిరోధార్యం, పరమ పవిత్ర ప్రామాణికం.

(సశేషం)

వైద్యులకు త్యాగ నిరతి

ప్రేమస్వరూపులైన వైద్యులారా! పూర్వజన్మ సుకృతంవల్ల గొప్ప చదువులు చదివి మీరు డాక్టర్లయ్యారు. ఈ సత్ఫలాన్ని నిలబెట్టుకుని జన్మజన్మలకు ఆయురారోగ్య ఐశ్వర్యాలు కొనిపోవాలంటే మీలో త్యాగనిరతిని పెంపొందించుకోవాలి. ఇన్ని లక్షలు ఖర్చుపెట్టి ఈ వృత్తిలో చేరేము, ఇంతకు రెట్టింపే పది రెట్టింపే మేము ధనార్జన చేయాలి అన్న లక్ష్యంతో పేద ప్రజలను పీడించి ధనార్జన చేయటంవలన మీకు కీడు జరుగుతుందికాని మేలు జరగదు. ధనాశ మానవత్వాన్ని రూపుమాపుతుంది. ప్రేమ, సేవాతత్పరతలతో మీ మానవత్వాన్ని సార్థకం చేసుకోండి. పేదలకు సేవయే దైవసేవ. ప్రేమతో త్యాగనిరతితో బీదలకు వైద్యం చేయండి. అదే మిమ్మల్ని సంరక్షిస్తుంది. ఆ పుణ్యధనం ప్రాపంచిక ధనంకంటే వెయ్యి రెట్లు మిమ్మల్ని కాపాడుతుంది.

- బాబా

చెట్టె పుట్టె చీమై దోమై
చిలుకై కొండచిలువయునై
పుట్టుచు గిట్టుచు కొట్టుకొనుచు
గట్టే వెతకని కర్మజీవా!
తై తై తై తై తై బొమ్మా!
దీని తమాష చూడర మాయబొమ్మ!

ఇక్కడ భగవాన్ బాబావారు మనకున్న భ్రమలను పూర్తిగా పోగొడుతున్నారు. మనము యథాలాపముగానో,

అతి విశ్వాసముతోనో, అమాయకత్వముతోనో 'నీ కడుపున పుట్టి నీ ఋణం తీర్చుకుంటాను', 'జన్మజన్మలకి నీవే నాకు భార్యవు', లేదా 'నీవే నాకు భర్తవు' అంటూ జనన మరణాలను ఆపోశన పట్టినట్టు, ఇచ్చానుసారం జన్మ లెత్తకలిగే మర్మము తెలిసినట్టు మాట్లాడుతుంటాము.

ఈ అతిశయపు మాటలకు కరిగిపోయి, 'వీరికెంత ప్రేమయో' అని మురిసిపోతూంటాము. కాని, మనము మరల మనిషిగానే జన్మనెత్తుతామన్న నమ్మకం లేదని భగవాన్ బాబా ఘంటాపథముగా చెబుతున్నారు. చెట్టు, పుట్ట, చీమ, దోమ, చిలుక, కొండచిలువ... అంటూ స్వామి మనల్ని హెచ్చరిస్తున్నారు.

భగవాన్ యింతగా స్పష్టము చేస్తుంటే, మనము ఏ మాత్రము జాగరూకత లేకుండా ఉన్నట్టులమౌతున్నాము. పైగా హామీలిస్తుంటాము. ఇంట్లో ఎవరైనా చనిపోతే, వారు ఏదాదిలోపు తిరిగి పుడతారని, పెళ్ళి చెయ్యవలసినవారికి పెళ్ళిచేస్తే తరలిపోయిన పెద్దలు తిరిగి పుడతారంటూ తెలిసీ తెలియని మాటలతో సలహాలు పారేస్తుంటాము. స్వామి చెబుతున్న ఈ బుట్టకథను నిజముగా అర్థము చేసుకుంటే, ఈ పిచ్చి భ్రమలు పోతాయి. కాని, ఈ విషయములో ఒక్కొక్కప్పుడు తర్కముతో ఆలోచిస్తే, కొన్ని విషయాలు నిజమనిపిస్తాయి. ఉదాహరణకు, ప్రపంచములో ఇన్ని కోట్ల జనాభాలో ఏ కొద్దిమందో పెంపుడు జంతువులమీద ఆసక్తి, ప్రేమ చూపుతూ సాకుతూంటారు. మరి కొంతమంది పెంపుడు జంతువులు దగ్గరకు వస్తేనే ఏవగించుకుంటారు. ఇదంతా ఆలోచిస్తే దీనికి కారణం కచ్చితముగా జీవుల మధ్యనున్న ఋణానుబంధనలే అని అనిపిస్తుంది.

మనముకూడ ఎన్నో ప్రాంతాలలో ఎంతోమందిని కలుస్తుంటాము. కొంతమందిని మొదటిసారి చూడగానే వారు మనకు కావలసినవారిలా అనిపించి వారితో స్నేహం చెయ్యాలనిపిస్తుంది. ఏ పరిచయమూ లేనప్పటికీ కొంతమందిని చూడగానే ఎందుకో నమ్మబుద్ధికాదు. వీటికి తెలియని కారణం గత జన్మ ఋణానుబంధనలే! ఈ రోజు మనము ఎంతో ప్రేమతో సాకుతూండే కుక్క పూర్వజన్మలో కొడుకైయుండవచ్చును! ఈ జన్మలో కొడుకు పూర్వజన్మలో కుక్కైయుండవచ్చును! మనకేమి తెలుసు!

ఇక్కడ మనము స్వామి దగ్గర పూర్వము ఉండిన జాక్ మరియు జిల్ కుక్కలగురించి చెప్పుకోవడం సముచితము. స్వామితోబాటు చదువుకున్న స్నేహితులు రమేష్, సురేశ్లు స్వామిని వదలిపోలేక కుక్కలుగా జన్మించి స్వామిని చేరడం ఎంత ఆశ్చర్యకరము! బ్రిటన్ దంపతులు లిల్లీ, బిల్లీ అనే కుక్కపిల్లలను తెచ్చి స్వామికి యిచ్చి వాటి ఆలనాపాలనా చూడమని ప్రార్థించడము, వానికి పుట్టిన పిల్లలకు స్వామి జాక్ మరియు జిల్గా నామకరణం చేసి అవి ఎవరోకాదనీ, రమేష్, సురేశ్లే ఈరకంగా జన్మనెత్తారని చెప్పడం చూస్తే, జీవుడు ఒకసారి మానవ దేహమును పొందితే, ఎన్ని జన్మలైనా మానవ దేహమునే పొందుతాడనుకోవడం ఎంత అజ్ఞానమో స్పష్టముగా అర్థమవుతోంది.

‘సాయిగీత’ కర్మవశానా ఏనుగుగా జన్మించినా పూర్వము ఏ యోగిపుంగవుడో! స్వామి తమ నివాసమునుండి బయటకు రాగానే కొన్నివందల గజాల దూరములోనున్న ఆ గజము గ్రహించి స్వామి దర్శనంకోసం తహతహలాడేది. ఏమి ఈ జన్మల రహస్యములు! ఈ ఆలోచనే లేకుండా మనం కాలమును ఎంత ధీమాగా వృథా చేస్తున్నాము! తిరిగి మానవ జన్మనే యెత్తగలమా! స్వామిని చేరగలమా! అందుకనే భగవాన్ “పుట్టుచు గిట్టుచు కొట్టుకొనుచు గట్టే వెతకని కర్మజీవా!” అంటున్నారు. పుట్టడం, చావడం, ఈ జనన మరణమనే ఊబిలో గిలగిల కొట్టుకోవడము తప్ప గట్టున పడడము తెలుసుకోవాలన్న ధ్యాసే లేకపోవడం వలన మనలను స్వామి “కర్మజీవా” అంటున్నారు. ఉన్నతమైన మానవ జన్మ నెత్తి దాని విలువను తెలుసుకోలేక

మనము అన్ని తెలిసికూడ పశువులవలె ప్రవర్తిస్తుంటే, మనకి పశుజన్మలు రాక మానవ జన్మ లెందుకు వస్తాయి! కర్మను బట్టి జన్మ అని బాబా పదేపదే చెబుతున్నారు. అయినా మనము మందలుమందలుగా సంసారము పెంచుకుంటూ మందజీవులమైపోతున్నాము.

మనస్సుని బలిపీఠముగా చేసుకుని పశు గుణాలను దానిపై బలి ఇమ్మని భగవాన్ చెప్పారు. మూర్ఖత్వము గొట్టే లక్షణమని, మనలోని మూర్ఖత్వమును బలి యివ్వాలని; అట్లే, దున్నపోతుని కాదు, అహంకారమనే దున్నపోతు లక్షణమును బలి ఇవ్వమని చెప్పారు. ఈరకముగా భగవాన్ ప్రతి చిన్న విషయము వివరంగా చెప్పి, ఎలా తరించాలో మార్గముకూడ చెబుతుంటే మనము మాత్రం ‘ఎంత బాగా చెప్పారో ఈ రోజు ఉపన్యాసము!’ అని ఆనందిస్తూ ‘విషయాన్ని’ మాత్రం అక్కడే విడిచిపెట్టి వస్తున్నాము. ఈ జన్మ చేజారిపోతే మరల మనము మనుష్య జన్మనెత్తగల మన్న ఏ ధీమాతో తిరుగుతున్నామో యోచించుకోవాలి.

అయితే, భగవాన్ బాబావారిని చేరడానికి ప్రతి జన్మ కూడ మానవ జన్మగానే పొందకలిగే అవకాశం మానవ జన్మ నెత్తిన మన చేతిలోనే ఉంది. ‘ఆఖరి నిముషములో వచ్చే తలంపే మరుజన్మకి నాంది’ అని స్వామి చెబుతుంటారు. మనము ఉత్తమ తలంపులతో ఉత్తమ పనులు చేస్తూ, అత్యుత్తమ స్థానమైన భగవాన్ పాదముల నాశ్రయించాలి; అథమ జన్మలకి జారిపోకుండా ఆ పాదాలను గట్టిగా పట్టుకోవాలి.

(సత్యం)

ఏడుస్తూ పుట్టేరు, నవ్వుతూ చావాలి!

పుట్టినప్పుడు ప్రతి మానవుడూ కెవ్వుమని ఏడుస్తాడు. ఎందుకు? అయ్యో, జన్మరాహిత్య స్థితి పొందలేక మళ్ళీ ‘జన్మ దుఃఖం’ అనుభవించాలి కదా! అని. గత్యంతరం లేక ఈ ప్రాపంచిక సుఖదుఃఖాలు అనుభవిస్తూ, దేహమే తాననే భ్రాంతితో మరణించేటప్పుడుకూడా ఏడుస్తాడు. ఆధ్యాత్మిక సాధనలతో ఆత్మజ్ఞానము సముపార్జించిన వ్యక్తి, మరణమంటే భయపడడు. ఆనందంగా సంసిద్ధుడవుతాడు. అత్యున్నరూపుడైన జీవికి దేహం ఒక డ్రస్సు. ఈ జన్మలో ఈ డ్రస్సును ధరించేను, ఈ దేహమనే డ్రస్సును త్యజించి జన్మరాహిత్యాన్ని పొందుతాను, లేదా మరో జన్మ అనే డ్రస్సు వేసుకుని ఆత్మజ్ఞానంతో వైరాగ్యంతో జన్మరాహిత్య స్థితిని పొందుతాను అన్న భావంతో మరణాన్ని ఆహ్వానిస్తాడు.

- బాబా

సమానత్వం

చంద్రమౌళి రమాదేవి

స్త్రీ పురుషుల విషయంలో కొన్నికొన్ని సందర్భాలలో మన సమాజం పక్షపాత ధోరణితో వ్యవహరించటం మనం గమనిస్తాం. సమాజంలో పాటించబడే ఆచారాలు, నియమాలు కొన్ని పురుషాధిక్యతని సూచిస్తాయి; మరికొన్ని సంకుచితత్వంతో కూడిన మూఢాచారాలుగా గోచరిస్తాయి. కనుకనే,

‘కరుణ నాపైన నీకింత కల్గెనేని
ఇట్టి కోరిక దీర్ఘమా ఇనకులేశ
వలదు ఈ ఆడబ్రతుకింక వలదు స్వామి
పురుషులై పుట్టువారిదే పుణ్యమంత’

అంటూ ఒక భక్తురాలు స్వామివారికి విన్నవించుకున్నారట. ఇలా నిరాశ చెందిన మనస్సుకి ఊరటనిస్తాయి స్వామివారి అమృత వచనాలు,

“దైవమునకు అందరూ ఒక్కటే. స్త్రీలు -
పురుషులు అన్న వ్యత్యాసం ఈ విశ్వనాటక
రంగమునందు మాత్రమే పరిగణింపబడుతుంది.”

సామాజిక దృష్టితో గాకపోయినా ఆధ్యాత్మిక మార్గంలోనైనా స్త్రీ పురుష సమానత్వాన్ని ప్రోత్సహించకుండా కొన్నికొన్ని సందర్భాలలో ‘స్త్రీలకి ఈ విషయంలో అధికారం లేదు’ అంటూ నిషేధాజ్ఞలు విధించబడటం మనం గమనిస్తూనే ఉంటాము (మన దేశంలోని కొన్ని ప్రాంతాలలో స్త్రీలు కొబ్బరికాయలు కొట్టకూడదు, ఆంజనేయస్వామి విగ్రహాన్ని ఫోటోని తాకకూడదు లాంటి ఆచారాలు ఉన్నాయంటే నమ్ముతారా!)

మరి భగవంతుడి దృష్టిలో, అంటే సాక్షాత్ అవతారమూర్తులైన భగవాన్ బాబావారి వివరణలలో ఈ నమ్మకాలకి, ఆచారాలకి స్థానం ఏమిటో తెలుసుకోవాలనే సహజ కుతూహలం మనకి ఉంటుంది కదా! కొన్నికొన్ని

‘అభ్యంతరాలు’ అర్థవంతమైనవేనా లేక అర్థరహితమైనవా? సందేహ నివారణ గావిస్తూ ప్రత్యక్ష పరమాత్మ వివరిస్తున్నారు, తెలుసుకుందాం.

స్త్రీలు బ్రహ్మవిద్య నేర్చుకోకూడదు; గాయత్రీ మంత్రము, ప్రణవము స్త్రీలు ఉచ్చరించకూడదు అని కొందరు వాదిస్తుంటారు. సాక్షాత్ దైవం ఈవిషయమై తెలియజేసిన ఆణిముత్యాల వంటి మాటల్ని ఆలకిద్దాం -

“విష్ణుమూర్తి భూదేవికి గీతా మాహాత్మ్యమును బోధించెను కదా! పరమేశ్వరుడు పార్వతికి గురుగీతయందు బ్రహ్మతత్వోపదేశము ఎటుల చెప్పెను? బృహదారణ్యకోపనిషత్తులో యాజ్ఞవల్క్యుడు మైత్రేయికి బ్రహ్మవిద్యోపదేశము చేసిన విషయము తెలిసినదే! దీనిని బట్టి స్త్రీలకు బ్రహ్మవిద్యయందు అధికారము కలదని విదితమే కదా!”

“గాయత్రి ఎవరు? వేదమాత గాయత్రిగా, సావిత్రిగా, సరస్వతిగా ఉపాసింపబడుతున్నది. కాన స్త్రీలకు గాయత్రీ మంత్రోపాసన చేయుటకు

అధికారము కలదు. గాయత్రీ మంత్రోపాసన పరమార్థము ఏమిటి? ప్రజ్ఞాశక్తిని బోధించ జేయుటయే. ఇది అందరికీ అవసరము కదా!”

“ఓంకారము పరమాత్మకు పర్యాయ శబ్దము. ఇది శబ్దబ్రహ్మము, ఆది శబ్దము. పరమాత్మకు పర్యాయ పదమైన శబ్దమును స్త్రీలు ఎందుకు ఉచ్చరించకూడదు!”

ఇలా అర్థంలేని, ఆధారం లేని తర్కాలని స్వామివారు ఖండించారు. అంతేకాదు. పూజా విధానాలలో కూడా కొన్ని మూఢాచారాలను పాటించవద్దని స్వామివారు చెప్పిన సందర్భాలు ఉన్నాయి. ఈ రెండు ఉదాహరణలు చూద్దామా:

భక్తురాలైన కన్నాంబగారి అమ్మమ్మగారు ఒకసారి స్వామివారికి పాదపూజ చేశారు. పూజ ముగిసింది. ఇక హారతి ఇవ్వవలసిన ఘట్టం వచ్చింది. తాను భర్తహీన కనుక హారతి ఇవ్వకూడదని ఆవిడ అన్నారు. అప్పుడు స్వామి, “అమ్మాయీ! మీరంతా నా పిల్లలు. భర్త ఉన్నవారు, లేనివారు అన్న భేదం నాకు లేదు. అందుచేత నీవే హారతి ఇవ్వవచ్చును. ఇయ్యి” అని చెప్పి ఆవిడచేత మంగళ హారతి ఇప్పించుకున్నారు.

స్వామివారి విద్యాసంస్థలో పనిచేసిన ఒక భక్తురాలికి (శ్రీమతి పుష్పా రామన్న) కలిగిన అనుభవమిది. 1975లో దసరా పండుగ సందర్భంలో మహిళలకి కుంకుమ పూజ చేసుకునే సువర్ణావకాశం లభించింది. భర్తను కోల్పోయిన తనకు ఆ పూజలో పాల్గొనే అవకాశం ఉండదేమోననే సందేహం ఈ భక్తురాలికి కలిగింది. కాని, మందిరంలో స్వామివారు ఆమెని చూడగానే, “ఇక్కడరా. ఈ ఏడు రోజులు మందిరంలో కుంకుమ పూజ నిర్వహణ బాధ్యత నీవు చూసుకో” అని ఆపై స్త్రీలను వరుసలో ఎలా కూర్చోబెట్టాలి, స్వామి ఫోటో, కుంకుమ ప్లేటులో ఎలా అమర్చాలి మున్నగు విషయాలన్నీ వివరించారు. పూజానంతరం ప్రతి రోజూ కుంకుమ అంతా సేకరించి, ఏడు రోజుల పూజ పూర్తి అయిన తరువాత సేకరించిన కుంకుమను పొట్లాలు కట్టి స్త్రీలకు పంచి పెట్టే బాధ్యతను కూడా ఆమెకే అప్పగించారు.

సమాజం ఏర్పరిచే నియమాలకి (అవి సంకుచితమైనవి అయితే) స్వామివారి దివ్యప్రేమ ఆమోదం తెలుపుతుందా! సంకుచిత భావాలు, మూఢాచారాలకి ఆ ప్రేమ సామ్రాజ్యంలో ఇసుమంతైనా తావు లేదు. ఎందరో ఎందరెందరో భక్తుర్రాండ్రు స్వామివారి దివ్యానుగ్రహానికి పాత్రులైనారు కదా! ఈ విషయంలో ఎటువంటి అసమానతలూ ఇక్కడ కానరావు. హృదయ పవిత్రత, నిర్మలత్వం, నిజాయతీ, సేవాభావం, త్యాగం, కరుణ మున్నగు సద్భావాలకే ప్రాముఖ్యత నిచ్చే ప్రేమమూర్తి, దయాసాగరులు కేవలం చెప్పటమే కాదు, తాము స్వయంగా ఆచరించి చూపారు. ఇందుకు తార్కాణంగా ఎన్నో ఉదాహరణలు చెప్పవచ్చు. మచ్చుకి ఒకటి చూద్దామా:

ఒకసారి ఇంటర్వ్యూ రూమ్‌లో ఒక భక్తురాలు (గీతా పరమహంసగారు) కారణాంతరాలవల్ల స్వామి పవిత్రమైన పాదాలను తాకరాదనే భావముతో, స్వామి సన్నిధిలో కూడా దూరముగా కూర్చున్నారు. అది గమనించిన స్వామివారు, “అది శరీర ధర్మం. ఏమీ ఫరవాలేదు. పాద సమస్కారం చేసుకో” అన్నారు.

ఎల్లలు లేనిది సాయిమాత ప్రేమ. అందరినీ ఒకేలా చూడగలిగే సమదృష్టి ఆ జగన్మాతకే సాధ్యం. అందరి సమస్యలు అర్థం చేసుకోగలిగే ఆ భక్త వత్సలుని ప్రేమ మానవాళిపై ఒకేలా వర్షిస్తుంది. పరమాత్మ అంశాలైన జీవాత్మలకి స్త్రీ పురుష భేదం లేదు. ‘నేను’ అంటే దేహం కాదని పదేపదే తెలియజేసే ఆ పరమాత్మకు భేద దృష్టి ఎలా ఉండగలదు! అందువలననే వారి సందేశాలు అందరినీ ఉద్దేశించేవిగా, అందరికీ వర్తించేలా ఉంటాయి.

మన దేశంలో ఉన్న ఒక పెద్ద సాంఘిక దురాచారం ‘వరకట్నం’ అని అందరూ అంగీకరిస్తారు కదా. స్త్రీలు ఎన్నో అన్యాయాలకి గురి అవటానికి ఒక ముఖ్య కారణం వరకట్న దురాచారమే. ఈవిషయమై స్వామివారి అమూల్యమైన సందేశం తెలుసుకుందామా -

“విద్యాభ్యాసం పూర్తి అయిన తరువాత మగ పిల్లలు వివాహ సమయంలో కట్నాలు తీసుకుంటున్నారు. ఇది చాలా తప్పు. తప్పే కాదు,

పాపం కూడా. ఎంతో చక్కగా పెంచబడిన ఆడపిల్ల వివాహసమయంలో కుర్రవాడికి ఇవ్వబడుతున్నది. అదే పెద్ద బహుమతి. వధువుతోపాటు వరకట్నం ఎందుకు అడగాలి? వధువు తల్లిదండ్రులు వారికి తోచింది వారు ఇవ్వవచ్చును. కానీ, పెళ్ళి కుమారుడు మాత్రం వారినుంచి ఏమీ ఆశించ కూడదు. ఇటువంటి దారుణమైన విషయముల వలననే భారతదేశం ఈనాడు అనేకమైన సమస్యలను ఎదుర్కోవలసి వస్తున్నది”

స్త్రీలు అత్తవారింట ఎలా మసలుకోవాలో సాయిమాత చాలాసార్లు తెలియజేశారు. మన సమాజంలో స్త్రీలు సహనంతో వ్యవహరించాలని అందరూ చెబుతుంటారు. సహనం, శాంతం స్త్రీలకేనా ఉండాల్సింది? పురుషులు ఎలా ప్రవర్తించాలో కూడా స్వామివారు ఒక భక్తురాలి భర్తకి సెలవిచ్చారు. ఆ అమృత వచనాలను ఆలకిద్దాం -

“నాయనా! పురుషులకంటే స్త్రీలకే కష్టం ఎక్కువ. మగవారికి సంపాదించాలన్న చింత ఒక్కటే. తొమ్మిది నెలలూ మోసి, కని ఆ పిల్లలను పెంచడానికి రాత్రింబవళ్ళూ నానావిధాలైన కష్టాలు అనుభవించటమే కాకుండా భర్త యోగక్షేమాలనూ, వచ్చిపోయే అతిథులనూ, ఇంటి వ్యవహారాలనూ స్త్రీలు చూసుకోవలసి ఉంటుంది. వారు ఈ బాధ్యతలన్నీ వహించాలి. అందుచేత వారు ఎప్పుడన్నా కోపం చేసుకున్నా నీవు సహించుకోవాలి”

వేయి తల్లుల ప్రేమ మూర్తిభవించిన సాయిమాతకి తమ బిడ్డల విషయంలో పక్షపాత ధోరణి ఉండగలదా! ఆ దివ్య జననికి కృతజ్ఞతతో మనం చేయాల్సిన ప్రార్థన ఒక్కటే!

“మేరా జీవన్ తేరే హవాలే

ప్రభూ, ఇసే పగ్ పగ్ తూహీ సంభాలే!”

ప్రకృతి మానవ ప్రవర్తనకి దర్పణం

భూకంపాలు, వరదలు రావటానికి మానవుని దుశ్చర్యలే కారణం. దైవశాసనాన్ననుసరించి ప్రకృతికి, మానవుని ప్రవర్తనకి మధ్య బ్యాలెన్సు ఉంటుంది. మానవులు ధర్మపరులై జీవిస్తున్నప్పుడు ప్రకృతి శాంతియుతంగా ఉంటుంది. ప్రపంచంలో పరస్పర వైషమ్యాలు, విద్వేషం కాండలతో అశాంతి నెలకొనటంవల్ల సైన్సు, టెక్నాలజీలను ఆశ్రయించి భూగర్భ వనరులను, సముద్రగర్భ వనరులను నిరాఘాటంగా మానవుడు కొల్లగొట్టేడు. అలాగ దుర్వినియోగం చేయటంవల్ల ప్రకృతియొక్క బ్యాలెన్సు తప్పింది. దాని ఫలితమే ఈ ప్రకృతి వైపరీత్యాలు. ప్రకృతి మానవాళి ప్రవర్తనకు ప్రతిబింబం. శాంతియుత సహజీవనానికి తనలోని సంపదను సేకరించి సద్వినియోగం చేసినంతకాలం ప్రకృతి మానవునికి తోడ్పడుతుంది.

- బాబా

బాలవికాస్ ఆశయం

డా॥ లావణ్య సరస్వతి

‘మనుజుడైనవాడు మంచిగా తనలోని
దుర్గుణంబుల మొదలు త్రుంచవలయు
పశుగుణంబులు వీడి పశువతి కావలె
సత్యమైన బాట సాయి మాట!’

అని భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు అన్నారు. మనలో
దుష్ట భావాలు పెరగకుండా మంచి గుణాలను పెంచే
ప్రయత్నం చేస్తే, పరమ శివునిగా మారిపోవచ్చు. మానవ
జీవితానికి పరమావధి పశుత్వాన్ని వదిలి దైవత్వాన్ని
చేరడం. దీనికి సత్సాంగత్యం, సత్వీలం, సదవగాహన,
సత్ప్రవర్తన సహాయపడతాయి. పశుత్వంనుంచి
మానవత్వానికి, మానవత్వంనుంచి దైవత్వానికి చేరే
ప్రయత్నంతో జీవితం సద్వినియోగం అవుతుంది.

‘సాధనమున పనులు సమకూరు ధరలోన’ ఏదైనా
సాధనతోనే సాధ్యం. మానవత్వం పెంచుకోవడం సాధనలో
తొలిమెట్టు. సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసలనే
మానవతా విలువలను పోషించుకొమ్మని స్వామి పదే పదే
చెప్తుంటారు. ఈ గుణాలు పసితనంలో లేత హృదయాలలో
బీజరూపంలో ఉంటాయి. వాటిని కాపాడి పెంచి
పోషించడమే మన కర్తవ్యం. ‘మొక్కె వంగనిది మానై
వంగదు’ అని సామెత. కనుక చిన్నతనంలోనే ఈ
గుణాలను పెంచి పోషించడం పెద్దల బాధ్యత.

నేటి పరుగుల దైనందిన జీవితంలో తల్లిదండ్రులకు
తీరిక లేకపోవడం, ఉమ్మడి కుటుంబాలు తగ్గి, చిన్న
కుటుంబాలు పెరగటం వలన అమ్మమ్మలు, నాన్నమ్మలు
అందుబాటులో లేకపోవడంతో పిల్లలకు ఇంట్లో పెద్దలు
నీతికథలు, పురాణ కథలు చెప్పే అవకాశం తగ్గిపోయింది.

ప్రస్తుతపు పోటీ ప్రపంచంలో మార్కుల, ర్యాంకుల
పరుగుపందాలలో పిల్లలకు స్కూలులో చదువులకే కాలం
చాలటం లేదు. ఇలాంటి హితబోధలను స్కూలునుంచి

“కనుల ముందర కదలియాడే కరుణ రూపము నీవు”

అశించలేని పరిస్థితి ఈనాడు కనబడుతున్నది. ఈ
సమస్యలకు పరిష్కార మార్గంగానే స్వామి బాలవికాస్ను
ప్రారంభించారనిపిస్తుంది.

విలువలను బోధించడానికి, మంచిని పెంచడానికి బాలవికాస్ కృషి చేస్తుంది. బాలవికాస్ గురువులు ఆత్మీయత, ఆప్యాయతలతో పిల్లలతో దగ్గరవగలుగుతారు. తమ శక్తిమేరకు పిల్లలను మంచివైపుకు నడిపించడానికి కృషిచేస్తారు. దీనికి అనుకూలంగా కథలు, కబుర్లు, ఆటలు, పాటలు, భజనలు, నాటికలు, 'రోల్ ప్లే'లు ఇలా పిల్లలకు ఆసక్తిదాయకమైన ఎన్నో రూపాలలో మంచి విషయాలను బోధిస్తారు. పిల్లలకు విసుగు కలగకుండా పాఠాలు చెప్పినట్లు కాక, ఉత్సాహంగా వినేటట్లు చేస్తారు. స్కూలు తరగతిలా లేకపోవడంవల్ల ఇంట్లో ఉన్నంత చనువుగా, స్వతంత్రంగా ఉండటంవల్ల పిల్లలు ఆసక్తిగా వింటారు. పరీక్షలు, పోటీలు కాకుండా మంచిని ఆచరణలో పెట్టేటట్లు చేయాలన్నది దీని వెనుక ఉద్దేశ్యం.

ఇది సత్ప్రవర్తన, సత్వీలం ఏర్పడటానికి కారణం అవుతుంది.

బాలవికాస్ లో పిల్లలు నేర్చుకున్నది ఆచరించడాన్ని గురువులు ప్రోత్సహిస్తారు. ప్రశ్నలడిగినా పోటీతత్వాన్ని పెంచడానికి కాదు, అవగాహనా శక్తిని పెంచడానికి మాత్రమే ఉద్దేశిస్తారు. బోధించిన అంశాలను ఆచరణలో పెట్టడానికి, దానిలోని సారాంశం వాళ్ళ మనసులలో నాలుకోవాలని మౌలికాంశాలను ప్రస్తావిస్తారు, ప్రశ్నిస్తారు, వాళ్ళతో చెప్పిస్తారు. ఇది పిల్లల ఆసక్తిని పెంచుతుందేకాని, విసుగు కలిగించదు.

నేటి బాలలే రేపటి పౌరులు. భావి పౌరులను తీర్చిదిద్దే బాలవికాస్. భావి తరాలకు బంగరు విలాస్ బాలవికాస్. ❀

దివ్యగానంలో తన్మయత్వం

ఒకనాడు అక్బర్ చక్రవర్తి తన ఆస్థానములోని ప్రఖ్యాత గాయకుడైన తాన్ సేన్ తో, “నీవు ఇంత మధురముగా, ఇంత మనోహరముగా, బ్రహ్మానందముగా పాడుచున్నావే! నీకు సంగీతము నేర్పిన గురువెవరు? వారిని ఒక పర్యాయం ఆహ్వానించి మన ఆస్థానములో వారి గాత్ర కచ్చేరి ఏర్పాటు చేయకూడదా?” అని అడిగారు. “మహారాజా! నా గురువుగారు తన గ్రామమును విడిచి పట్టణములకు వచ్చేడివారు కాదు. వారి దివ్య గానమును వినగోరువారు ఆ గ్రామమునకే వెళ్ళవలసి యున్నది” అని తాన్ సేన్ చెప్పగా, “సరి, అచ్చటికి యిప్పుడే వెళ్ళెదము రా” అని చక్రవర్తి లేచినాడు. మారువేషములో ఇద్దరూ ఆ మహాపురుషుని సమీపమున చేరిరి. గురువుగారు తంబూరా మీటుతూ యింటిలోని తన పూజామందిరమున భక్త్యావేశమున తన్మయులై తుంబుర నారదాదులవలె బ్రహ్మానందమును వెదజల్లుతూ గానము చేసినారు. అది గ్రామమా, నగరమా, అరణ్యమా, గృహమా అనే స్మరణ లేకుండా యిద్దరూ ఆ గానానందములో మునిగి తేలిరి.

తరువాత రాజభవనమును చేరినారు. అప్పుడు ఆ గురువుగారి గానసుధను పొగడుతూ అక్బర్ చక్రవర్తి “తాన్ సేన్! నీవు అంతటి సమర్థ గురువుదగ్గర శిక్షణ పొందిననూ ఒక్క దినమైననూ నీవు ఆరకముగా నా ఎదుట పాడలేదే” అన్నాడు. దానికి తాన్ సేన్, “మహారాజా! ఆయన దేవునికొరకై పాడుతాడు. కాబట్టి, ఆ గానము దివ్యముగా ఉన్నది. నేను నీకొరకు పాడుతాను. కావున, నా గానము ఆ అమితానందమీయదు” అని జవాబిచ్చినాడు.

పరమాత్మ ప్రీతిగా చేసే కర్మలే మధురముగా, హృదయానందకరముగా ఉండును. దానికే కర్మలను కృష్ణార్పణముగా చేయవలయునని గీత బోధించుచున్నది.

- బాబా

జ్ఞాపకాల పంబిలి

(ధారావాహిక - 43వ భాగం)

ప్రా॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

నేను వెళ్ళిన సందర్భంగా క్లాసులవారీగా సాయి స్కూలు (థాయ్‌లాండ్) పిల్లలు నృత్యాలను ప్రదర్శించారు. ముఖ్యంగా మానవతా విలువలను ఇతివృత్తంగా కలిగి, వీనుల విండైన స్వరకల్పన వాయిద్యాలతో వారు వినిపించిన గీతాలు మరువరానివి. డా॥ జమ్‌సాయిగారి యాజమాన్యం, పర్యవేక్షణ, పాఠ్యాంశాల రూపకల్పన, బోధనా విధాన వైశిష్ట్యం మనకు ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తాయి. అంతేకాదు, బ్యాంకాక్ (థాయ్‌లాండ్)లోని సత్యసాయి విద్యాసంస్థ నేడు జాతీయ అంతర్జాతీయ ఉపాధ్యాయ శిక్షణా కేంద్రంగా రూపుదిద్దుకుంది. ఈనాడు అనేకమంది ఉపాధ్యాయులు, దేశ విదేశాలవారు అక్కడ శిక్షణ పొంది వారివారి ప్రాంతాలలో శ్రీ సత్యసాయి మానవాభ్యుదయ శిక్షణా కార్యక్రమాన్ని ఉద్యమంలా వ్యాప్తి గావిస్తున్నారు.

థాయ్‌లాండ్‌కు నేను మళ్ళీ వెళ్ళినప్పుడు ఒక వింత అనుభవం ఎదురైంది. బెంగళూరు విమానాశ్రయంలో తనిఖీలు పూర్తయ్యాక ఇమ్మిగ్రేషన్ వచ్చేసరికి పాస్‌పోర్టులో నెంబరు సరిగా లేదన్నారు. పాస్‌పోర్టు ఆఖరి పేజీలో పైన ఒక నంబరు, క్రింద మరో నంబరు ఉన్నది. ఈ రెండూ ఒకటే అయ్యుండాలి. చేసేదేముంది! ప్రయాణం కుదరదు, వెనక్కి పొమ్మన్నారు. మరునాడే బ్యాంకాక్‌లో పెద్ద సమావేశం ఉంది. ఎంత ప్రాధేయపడినా ససేమిరా వీలేదన్నారు. బ్రిటిమిలాడి ఆఫీసరుగారి టేబుల్‌మీది ఫోనులో బ్యాంకాక్‌లోని శ్రీ మనోజ్ కుమార్ సింగ్‌గారితో మాట్లాడమన్నాను. “వారిని పంపండి. ఇక్కడికి చేరాక చూసుకుంటాము” అన్నారాయన. మొత్తానికి ప్రయాణ మయ్యానేకాని గుండె దడదడలాడిపోతోంది. తీరా అక్కడికి చేరేక ఏ పేచీ పెడతారో! నా గతేం కాను! బాబాను గట్టిగా ప్రార్థించాను.

ఉదయానికి బ్యాంకాక్ ఎయిర్‌పోర్టు చేరి, ‘క్యూ’లో తనిఖీకోసం నుంచున్నాను. ఇక చూడండి, బాబా లీల! నాకెదురుగా ఐక్యరాజ్యసమితి (యుఎన్‌ఓ) ఆఫీసరుగారు చక్కని సూటు ‘టై’తో టిప్‌టాప్‌గా ఉన్నవారు ‘క్యూ’ దాటుకుంటూ నాదగ్గరకు వచ్చి, “మీరు అనిల్ కుమార్ కదా! పుట్టపర్తిలో చూశాను. కొద్దిగా కంగారుగా ఉన్నట్లున్నారు. ఏమిటి సమస్య?” అని అడిగారు.

జరిగిందంతా వివరించాను.

“నేను ఏదో పనిమీద వచ్చానండీ. తీరా ఇక్కడికి వచ్చాక మీరు కనిపించారు. ఏమీ భయం, ఆందోళన అవసరం లేదు. మీకోసమే అన్నట్లుగా మరో పనిమీద బాబా ఇక్కడికి నన్ను ఎందుకు పంపారో తెలుస్తోంది. నాతో రండి” అంటూ తనవెంట తీసుకెళ్ళారు.

అంతా సవ్యంగా జరిగిపోయింది, ఏ ఇబ్బంది లేకుండా.

థాయ్‌లాండ్ పర్యటన ఫోటోలు, ఆల్బములు, పుస్తకాలు, జ్ఞాపికలు తడిసి మోపెడైనాయి. లగేజీ వెయిట్ పెరిగింది. పారేయలేను, వద్దు అనలేను. వాళ్ళు బహుకరించినవి చక్కని గ్రంథరాజాలు. నగదు బహుమానాలు ఇచ్చి పుచ్చుకోవటానికి ఇదేమీ రాజకీయ సంస్థ కాదు కదా! ఆధ్యాత్మిక సంస్థలలో నాబోటి సామాన్య భక్తులకు లంచం అంటే, గుళ్ళో మరోసారి చక్కెర పొంగలికో పులిహోరకో దధ్యోజనానికో అశించటం, మన స్వామి దగ్గరే ఇంకో స్వీటు అధికంగా కోరుకోవటం, శివరాత్రి అఖండ భజనైతే మరో గరిటే ప్రసాదాన్ని అడగటం.... అంతకుమించి ఏముంటుంది చెప్పండి. మనం తింటుంటే స్వామికి ఆనందం. పిల్లాడు తృప్తిగా తింటుంటే తల్లి కెంత ఆనందమో స్వామికికూడా అంతే!

ఇప్పుడీ బరువైన సామగ్రిని ఏం చెయ్యాలా భగవంతుడా అనుకుంటూండగా ‘ఇమ్మిగ్రేషన్’ దగ్గర ఒకామె నాదగ్గరకు వచ్చి, “నిన్న సాయి సెంటర్‌లో మీ ఉపన్యాసం విన్నాను. చాలా బాగుంది. మీరు క్యూలో నుంచోవడమేమిటి!” అంటూ నా లగేజికి క్లియరెన్స్ ఇచ్చేసింది. ఎక్కడి థాయిలాండ్, మనకోసమా అన్నట్లు ప్రముఖులు రావటమేమిటి, అడ్డంకులు తొలగటమేమిటి, అని తల్చుకుంటే స్వామి అభయహస్తం జ్ఞాపకం రాక మానదు.

పెద్ద ఆడిటోరియంలో క్రిక్కిరిసిన జనం. అన్ని ప్రక్కలా స్ట్రీన్‌లు. వేదికపై జరిగే కార్యక్రమాలు ఆ స్ట్రీన్‌లపై చిత్రీకరింపబడతాయి. లండను మహానగరంలో మన సంస్థలవారు ఏర్పాటు చేసిన సమావేశమది.

ముందుగా, సుప్రసిద్ధ నాటక రచయిత విలియమ్ షేక్స్పియర్ జన్మస్థలం ‘స్ట్రాట్‌ఫర్డ్ అవన్ ఏవన్’కి వెళ్ళేను. ఆయన చదువుకుంటూ వ్రాసుకుంటూ కాలక్షేపం చేసిన గది టేబుల్ కుర్చీలతోసహా చక్కగా అమర్చారు. అలాగే ఆయన పడక గది, డైనింగ్ రూమ్, వాడిన పాదరక్షలు, వస్త్రాలతో సహా సందర్భకులు తిలకించటానికి వీలుగా ఉంచారు. నలుమూలలనుంచి జనం తండోపతండాలుగా వస్తుంటారు. ఈప్రకారం సంకల్పిస్తే మన దేశంలో కూడా ఎన్నైనా చేయవచ్చు. మన స్వామి ఉపయోగించిన వస్తువులను అందంగా అమర్చి భక్తుల సందర్భనార్థం ఏర్పాటుచేస్తే ఎంతో బాగుంటుంది. స్వామిని ప్రత్యక్షంగా వీక్షిస్తున్నట్లు తీర్చిదిద్దవచ్చు. ప్రస్తుతం టెక్నాలజీ అంతగా వృద్ధి చెందింది. మన ప్రార్థనలను స్వామి తప్పకుండా నెరవేరుస్తారు.

“స్ట్రాట్‌ఫర్డ్ అవన్ ఏవన్” నుంచి లండన్ మహా నగరంలోని సువిశాల సభామంటపం ‘బ్రంటన్ హాలు’కు చేరుకున్నాను. దారిలో డా॥ దీపగారు అడిగారు, “మేధావులు, భక్తులు అధిక సంఖ్యలో హాజరయ్యే లండన్ సమావేశంలో మీరు ప్రసంగించబోతున్నారు కదా! ఏ అంశంపై ఉపన్యసిస్తారు?”

ఏమని చెప్పను! ఏమీ అనుకోలేదు. “స్వామి ఏది చెప్పిస్తే ఆ క్షణంలో అది చెప్తాను” అన్నాను. ఆమె నిర్ఘాతపోయింది. కానీ, ఇది సత్యం. మనంతట మనం

ఎంతో ప్రయాసపడి, కిందామీదా పడి తయారైనా చెప్పించాల్సింది స్వామే కదా! కనుక స్వామికే వదిలేస్తే బాగుంటుందనిపించింది. ఇక ఆశ్చర్యమేముంది! అందరికీ నచ్చేలా మెచ్చేలా కొనసాగింది నాటి ప్రసంగం.

మరోసారి లండన్ వెళ్ళినప్పుడు బహిరంగ ప్రదేశంలో వేలాదిమంది చేరి సర్వమత ప్రార్థనలు జరిపి, శ్రీ సత్యసాయి సంగీత రసమాధురిని సమర్పించిన ఘట్టం ఆ ప్రాంతవాసులకు చిరస్మరణీయం.

ఇంగ్లాండులో 'బ్రిస్టల్' నగరం చూడాలనిపించింది. మాది మూడు తరాలనుంచి బ్రహ్మసమాజ కుటుంబం. దాని వ్యవస్థాపకులు రాజారామమోహన్ రాయ్ (బెంగాల్) వారు బ్రిస్టల్లో మరణించారని, వారి సమాధి అక్కడుందని తెలియటంవల్ల నేను వెళ్ళటం జరిగింది.

బాబావారి సర్వమత సమైక్యత భావం, దృక్పథం నన్ను ఆనాటినుంచే ఆకట్టుకుంది. సర్వధర్మ సమన్వయం బ్రహ్మసమాజ సిద్ధాంతం. సర్వధర్మ ప్రియులు సాయిదేవుడు. నిరాకార నిర్గుణ సనాతన నికేతన నిత్య సత్య బ్రహ్మమును ఉపాసించేది, మానసికారాధనను సూచించేది బ్రహ్మసమాజం. అయితే, సాకారములోని నిరాకార తత్త్వమును ప్రబోధించి, సగుణములోని నిర్గుణ గూఢార్థాన్ని వివరించి రెండింటినీ సమన్వయపరచే బాబావారి దివ్యజ్ఞాన ప్రబోధ వర్తమాన సమాజానికి ఎంతైనా అవసరం. పండిత పామరులను ఏకకాలంలో సంభ్రమాశ్చర్య ఆనందాలలో ఓలలాడిస్తుంది బాబావారి దివ్య ప్రసంగం.

నేటి యువతరానికి ఈ యుగ వినూత్న పోకడలను తెలియజేయటం మన కర్తవ్యం, ధర్మం. 'బ్రిస్టల్' మహా నగరంలో నాలుగు రోడ్ల కూడలిలో సువిశాల ప్రదేశంలో అన్నిప్రక్కలనుండి కానవచ్చేలా సుందర ఉద్యానవనం మధ్యలో ఆరు అడుగుల రాతిపీఠంపై పది అడుగుల రాజారామమోహన్రాయ్ విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించారు. చూచి పులకించిపోయాను. మా పెద్దల్ని బ్రహ్మసమాజ వ్యాప్తికి జీవితాన్ని ధారపోసిన మాతామహులైన శ్రీ పాలపర్తి నరసింహంగారిని ఒక్కసారి తలుచుకున్నాను. రాజా

రామ్మోహన్రాయ్ సమాధిని చూశాను. ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి గాంచిన పెద్దలెందరివో అక్కడున్నవి. ఆ సుందర ఉద్యానవనం, పరిశుభ్ర ప్రశాంత వాతావరణం పర్యాటకులనాకర్షిస్తాయి. మొదట్లోనే చాలా ఎత్తుగా రాజా రామ్మోహన్రాయ్ సమాధి నిర్మితమైంది. సర్వమత సమైక్యతకు, స్త్రీ జనాభ్యుదయానికి, సంఘ సంస్కరణకు అవినాశ కృషి చేసిన మహనీయుడు అని క్రింద శిలాఫలకంపై వ్రాయబడి ఉంది.

ఈనాడు సర్వధర్మ సమైక్యతను చాటి ప్రపంచ స్థాయిలో వ్యాప్తి గావించి సంస్థలలో అనుసరింపజేస్తున్న భగవాన్ బాబావారు దివ్యావతారమూర్తి. స్త్రీ జనాభ్యుదయం విషయంలో - మహిళా కళాశాలలను స్థాపించి, శ్రీ సత్యసాయి సంస్థలలో మహిళా విభాగము నేర్పరచి, ప్రతి సంవత్సరం నవంబరు 19 మహిళా దినోత్సవంగా ప్రకటించి సమాజంలో స్త్రీల ప్రాముఖ్యతను, గౌరవ ప్రతిష్ఠలను ఇనుమడింపజేసిన భగవాన్ బాబావారికంటే అధికులు లేరు అని ఘంటాపథంగా చెప్పవచ్చును.

ఇంగ్లాండులో బాబా భక్తులు, ముఖ్యంగా యువకులు అధిక సంఖ్యలో ఉన్నారు. శ్రీ కిరణ్ పటేల్, డా॥ ఎమ్. వీరభద్రరావువంటి సాయి పూర్వ విద్యార్థుల సారధ్యంలో కార్యక్రమాలు జరుగుతున్నాయి. లండన్లో బకింగ్ హేమ్ ప్యాలెస్లో బాలవికాస్ చిన్నారుల ప్రదర్శనను బ్రిటీషు మహారాణి తిలకించారని విని ఆనందించాను. వేద పఠనంలోనూ, భజనలలోనూ, సేవాకార్యక్రమాలలోనూ భక్తులు అధిక సంఖ్యలో పాల్గొనటం విశేషం.

అమెరికాలో భక్తులు ప్రాంతాలవారీగా సమావేశాలు జరుపుకుంటారు. కార్యక్రమం ఏదైనా వారాంతంలోనే జరగాలి. “ఇక్కడికి బాబావారు వచ్చినా, మిగతారోజుల్లో మీకు వీలు చిక్కదని ‘వీక్ఎండ్’ (వారాంతం)లోనే వస్తారేమో” అని నేను వారితో చమత్కరించేవాడిని. అయితే, అమెరికాలో ఉన్న మనవాళ్ళని చూస్తుంటే అక్కడే బాగున్నారనిపిస్తుంది. అందుకనే నేను చాలాసార్లు సభలో

చమత్కరించాను, “ఇండియన్స్ ఆర్ బెటర్ ఇండియన్స్ అవుట్సైడ్ ఇండియా”. దేవాలయాలు, పూజలు పునస్కారాలు, వ్రతాలు, నోములకు లెక్కలేదు. దూరంగా ఉంటేనే భక్తి, ప్రేమ పెరుగుతాయేమో అనిపిస్తుంది. నిజం ఒప్పుకోవాల్సింది మరొకటి ఉంది. అమ్మ నాన్న తోబుట్టువులను చూడటానికి స్వదేశంలో ఉన్నవారికంటే అమెరికాలో ఉంటూ ఇక్కడికి వచ్చేవారే ఎక్కువ. ‘బాగానే ఉన్నారు, ఉంటారు’ అనుకుంటూ స్వదేశంలోనే ఉన్నా ఎప్పుడోకాని ఒకరినొకరు కలుసుకోరు ఇక్కడివారు.

ఇక అక్కడ పిల్లలకు డ్యాన్సు ప్రాక్టీసులు, సంగీత సాధనలకు కొదవేలేదు. మంచిదే! ఇక్కడే ఉంటే వాటివంక చూసేవారు కాదేమో అనిపిస్తుంది. భజనల ప్రాక్టీసు, సేవా కార్యక్రమాలు పకడ్బందీగా జరుగుతాయి. క్రమశిక్షణ, భక్తి ప్రస్ఫుటంగా కనిపిస్తాయి. తీరిక ఉండకపోవటంవల్ల అక్కడ తగాదాలు కూడా తక్కువే. బాలవికాస్ అనండి, మానవాభ్యుదయ శిక్షణ (ఇహెచ్ఎ) అనండి, సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ (ఎస్ఎస్ఇ) అనండి, ఎడ్యుకేర్ అనుకోండి, ఏదైనా సరే, చాలా ఉన్నత స్థాయిలో నిర్వహిస్తారు. టీచర్లు, విద్యార్థుల ‘స్టాండర్డ్’ (ప్రమాణాలు) కూడా చాలా ఎక్కువే అనిపిస్తుంది. చెట్ల మధ్య, జన సమృద్ధం తక్కువగా ఉన్నచోట ఒక ఆశ్రమ వాతావరణాన్ని తలపించే

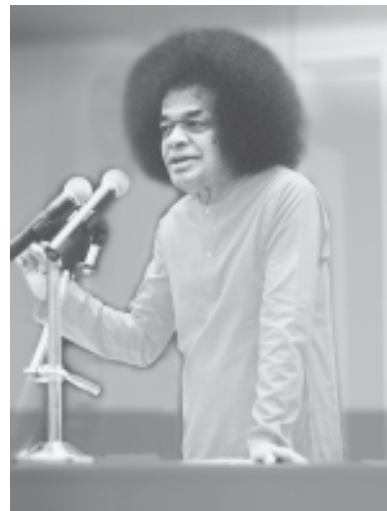
ప్రదేశాలలో ప్రాంతాలవారీగా ‘రిట్రీట్’ జరుపుకుంటారు. వీటిని సాధనా శిబిరాలు అనవచ్చు. ఉత్సాహంగా, ఉల్లాసంగా కేరింతలతో వారాంతంలో విశ్రాంతిగా, ప్రశాంతంగా ‘రిట్రీట్’లు నిర్వహిస్తారు. ‘కనెక్టికట్’ ప్రాంతంలో ‘కలూసా’లో, రమేష్ వాద్వానీ గృహాలలోనూ వింతైన అనుభవాలను చూసి విస్మయం చెందుతాము. ఎక్కడివారక్కడ దివ్యానుభూతులు పొందుతున్నారు. ‘పుట్టపర్తిలో ఉన్నా పుడమి అంతా నీదే’ అన్నట్లుగా ఇక్కడే ఉండి ప్రపంచమంతా వ్యాపించిన భగవాన్ బాబావారు మహామహిమాన్విత ప్రేమావతారి. ప్రతి ఒక్కరికీ ఎన్నో అనుభవాలు. వేటికవే ప్రత్యేకమనిపించేలా ఉంటాయి స్వామి మహిమలు. ఎక్కడెక్కడ ఎవరెవరిని రక్షించారో కటాక్షించారో సమస్యలు పరిష్కరించారో కథలు కథలుగా చెప్పుకుంటారు. సూర్య భగవానుడు అంతరిక్షంలో ఉండి భూమండలానికంతా వెలుగుని ప్రసాదించినట్లు, బాబావారు ప్రశాంతి నిలయంలో కొలువుండి ప్రపంచ పరివ్యాప్తంగా లీలా విభూతులనందిస్తున్నారు. టెక్సాస్, అరిజోనా, అట్లాంటా, వాషింగ్టన్, న్యూజెర్సీ, ఇండియానా, విస్కాన్సన్, జార్జియా, ఫ్లోరిడా, కెరోలినా, కాలిఫోర్నియా, ముసోరి ఇలా ఎన్నెన్నో ప్రాంతాలలో సభలలో పాల్గొని వారినుండి ఎంతో నేర్చుకున్నాను.

(సశేషం)

దైవశక్తిని మరవటం కృతఘ్నత

మానవుడి మనుగడకు అవసరమైన సుఖాలు, సౌకర్యాలు, సంతోషం ప్రకృతి రూపంలో పరమాత్మ నుండే లభిస్తున్నాయి. కానీ, ఈనాటి మానవుడు దైవశక్తిని, సహాయాన్ని విస్మరించి, అహంకారం, మమకారం, స్వార్థం అనే మనో మాలిన్యంతో మత్తెక్కి కృతఘ్నుడై జీవిస్తున్నాడు. కృతజ్ఞత లేనివాడు దైవదృష్టిలో చచ్చినవానితో సమానం. త్యాగరూపంలో కృతజ్ఞత చూపనివాడు అనేక బాధలకు గురికావలసివస్తుంది. కృతజ్ఞతకు మించిన మంచి గుణం, త్యాగానికి మించిన సాధన లేవు.

- బాబా

ప్రేమామృత సాయి

వసంతభాను

భగవంతుడు నిరాకారుడు. ఐనా భక్తులకోసం ఆయన సాకారుడై వస్తాడు. నిర్గుణుడైనా భక్తికి లొంగిపోతాడు. ప్రేమ కురిపిస్తాడు. ఒక్కోసారి తల్లిగా లాలిస్తాడు, తండ్రిగా శాసిస్తాడు, స్నేహితుడై హితవు పలుకుతాడు, బంధువై ఆదుకుంటాడు. అందుకే ఎల్లవేళలా, ‘త్వమేవ మాతాచ పితా త్వమేవ త్వమేవ బంధుశ్చ సఖా త్వమేవ’ అని గుర్తు చేసుకోవటం దైవాన్ని మనకు దగ్గర చేస్తుంది. ముందుగా తల్లి రూపంలో స్వామి కృప ఎలా ఉంటుందో చూద్దాం.

తల్లికి పిల్లలపట్ల వివక్ష ఉండదు. స్వామికూడా అందరినీ ఒకేతీరుగా సమాదరిస్తారు. భక్తులపట్ల, ముఖ్యంగా విద్యార్థులపట్ల స్వామి చూపే ప్రేమను గమనిస్తే, వారిని ‘సహస్ర శీర్షా పురుషః సహస్రాక్ష సహస్ర పాత్’ అని ఎందుకు వర్ణిస్తారో బోధపడుతుంది. ఎంత చిన్న విషయమైనా సరే, స్వామి దృష్టిని తప్పించుకోలేదు.

విద్యార్థులతో కలసి స్వామి కొడైకెనాల్ వెళ్ళారు. ఉదయం బ్రేక్ ఫాస్టుకి అందరూ వచ్చి కూర్చున్నారు. స్వామికోసం ఎదురు చూస్తున్నారు. కాసేపయ్యాక స్వామి వచ్చారు. “ఒక కుర్రవాడికి జ్వరం వచ్చింది. వాడికి జావ కలిపి, తినిపించి వస్తున్నాను. ఫరవాలేదు, తగ్గిపోతుంది” అని చెప్పారు. ఎవరూ గమనించని విషయం స్వామి దృష్టికి రావటం విశేషం. బిడ్డల క్షేమంపట్ల ఎల్లవేళలా అప్రమత్తంగా ఉండేది తల్లిగాక మరెవరు!

అడుగకనే బిడ్డ ఆకలి గ్రహించి అన్నం పెడుతుంది తల్లి. భక్తుల అవసరాలను అడుగకనే తీరుస్తుంది సాయిమాత. ఆ ప్రేమను స్వయంగా అనుభవించినవారు ‘స్వామి ప్రేమ వేయి తల్లుల ప్రేమ’ అని కొనియాడుతారు. మహాపండితులు వేలూరి శివరామశాస్త్రి గారి మాటల్లో చెప్పాలంటే, “ప్రపంచంలో ఉన్న కోటానుకోట్ల తల్లుల ప్రేమను అంతా ఒక్కచోట రాసిపోసి తూకం వేసినట్లయితే,

ఈ స్వామి ప్రేమ ముందు అది ఎంతమాత్రం నిలబడదు” కానీ, ఒక్క తల్లి ప్రేమనే అర్థం చేసుకోలేని మనం వేయి తల్లుల ప్రేమను ఏరీతిగా అర్థం చేసుకోగలం!

మరో సంఘటన - కాలేజి పిల్లల్లో ఒకడు, నలుగురితో కలవకుండా దూరంగా కూర్చుని దుఃఖిస్తూ ఉండేవాడు. అది గమనించి స్వామి అతనిని పిలిచి విచారించారు. అతనికి ఇద్దరు చెల్లెళ్ళు. తల్లి మరణించింది. తండ్రిమో చెల్లెళ్ళను పట్టించుకోవటం లేదు. స్వామి అతని తండ్రిని పిలిపించారు. బాధ్యతాయుతంగా మసలుకొమ్మని హెచ్చరించారు. విద్యార్థి తల్లి ఆడపిల్లలకు చెవిరింగులు చేయించాలని తపించేది, పాపం! ఆమె ఇప్పుడు లేదు. కనుక, స్వామే ఆ తల్లి బాధ్యతను స్వీకరించారు. అతని చెల్లెళ్ళకు రింగులు ప్రసాదించారు. మరణించిన అతని తల్లి కోరిక తీర్చారు. ‘తల్లికన్న మిగుల దైవమే దగ్గర’ అన్న తమ మాటను స్వామి అవిధంగా ఋజువు చేశారు.

తల్లి ఏ భాషలో మాట్లాడితే అదే మాతృభాష! అది హృదయ భాష అయితే ఎల్లలనేవి చెరిగిపోతాయి. స్వామితో తెలుగులో మాట్లాడలేకపోతున్నందుకు ఈశాన్య ప్రాంతం నుంచి వచ్చిన ఓ విద్యార్థికి చింతగా ఉండేది. ఒకరోజు స్వామి లడ్డూ సృష్టించి, తిన్నగా ఆ విద్యార్థి వద్దకు పోయి, “చేయిపట్టు” అంటూ అతని చేతిలో పెట్టారు. అతని కళ్ళలోకి సూటిగా చూస్తూ, “బంగారూ, నా భాష హృదయ భాష. నీవు నాతో ఆ భాషలోనే మాట్లాడు” అని చెప్పారు. పసిబిడ్డ భాష తల్లికి తెలుస్తుంది. భక్తుని భాష భగవంతుని తెలియదా!

తమకు ఎవరైనా కృతజ్ఞతలు తెలియజేస్తే, “మీ అమ్మకి థ్యాంక్స్ చెప్తావా? నీవు నావాడివి” అని ప్రేమగా అనునయిస్తారు. తామే జగత్తు అంతటికీ తల్లిననే విషయం స్వామే స్వయంగా వెల్లడించారు. ఒక పర్యాయం ఒక

‘జననీ జనకులు పంచే ప్రేమకన్న
సాయిమాత ప్రేమే ఎంతో మిన్న’

భక్తుడు స్వామివద్దకు వచ్చి తన తల్లి ఆస్పత్రిలో ఉందని చెబితే, “ఏ తల్లి?” అని అడిగారు స్వామి. “మా అమ్మే” అన్నాడా భక్తుడు అమాయకంగా. మరికాస్త విశదంగా, “ఈ అమ్మా? ఆ అమ్మా?” అని అడిగారు స్వామి. ఐనా అర్థం చేసుకోలేక ఆ భక్తుడు, “మా అమ్మే స్వామీ” అన్నాడు అయోమయంగా. స్వామి విభూతి సృష్టించి ఇచ్చి అతని చెవిలో నెమ్మదిగా, “నీ తల్లి సాయిమాత” అన్నారు.

“మాతృదేవో భవ” అనేది తల్లి, తండ్రి, ఆచార్యులనే త్రిమూర్తులలో తల్లికి ప్రథమ స్థానమిస్తోంది. తల్లిని మించిన దైవం లేదని చెప్తారు. ఇక్కడ సాయి సన్నిధిలో తల్లి, దైవం ఇరువురూ ఒకటే అయిన పరమానందకరమైన సన్నివేశం.

తల్లి కడుపు చూస్తుందంటారు. ఒక పక్క ఆధ్యాత్మిక విందు ఇస్తూనే, భజన హాలులోకి వచ్చిన భక్తులను స్వామి ముందుగా, “ఏమైనా తిన్నారా?” అని అడుగుతారు. ఆకలిగాన్నవానికి ఆధ్యాత్మికత ఏమి ఎక్కుతుంది! అందుకే తాము చెప్పే మాటలను శ్రద్ధగా వినేందుకు మొదట ఆకలి చల్లార్చుకు రమ్మని ప్రేమగా చెబుతారు.

ఇక స్వామి ప్రారంభించిన నారాయణ సేవను గురించి ఎంత చెప్పినా తక్కువే! తొలిరోజుల్లో స్వామే స్వయంగా వడ్డిస్తూ కొసరి కొసరి తినిపించేవారు. ఒకమారు సాయి కుల్పవత్ హాలులో ప్రసాద వితరణ జరుగుతోంది. చివరి వరుసలో కూర్చున్న ఓ బాలుడికి ప్రసాదం అందలేదు. అది గమనించి స్వామే హాలు చివరకు నడచివెళ్ళి, ఆ పిల్లవానికి ప్రసాదం ఇచ్చారు. బిడ్డను అంతలా కనిపెట్టుకోవటం తల్లికైనా అసాధ్యం.

మరోమారు నారాయణ సేవ జరుగుతున్నప్పుడు, ఒక తల్లి ఒడిలో బిడ్డతో వరుసలో కూర్చుని ఉంది. ఒక విద్యార్థి ఆమెకు పులిహోర, పొంగలి వడ్డించాడు. “తల్లికి వడ్డించావు, సరే! మరి బిడ్డ పులిహోర తినలేదు కదా! పోయి పాలు పట్టుకురా” అని ఆదేశించారు స్వామి. విద్యార్థి పరుగెత్తుకెళ్ళి వేడివేడి పాలు తీసుకు వచ్చాడు. “ఇంత వేడిపాలు బిడ్డ తాగగలదా!” అంటూ స్వామి తామే ఆ పాలను చల్లార్చి బిడ్డకు ఇచ్చారు. అంతటి ప్రేమమూర్తి కాబట్టే, అమ్మలగన్న అమ్మగా వారిని కీర్తిస్తున్నాము.

ఒక సందర్భంలో స్వామి ఇలా తెలిపారు - “శిరిడీ సాయిగా నేను నిరంతరం పిల్లలకు మంచి ఆహారమును తయారు చేసే తల్లిగా వ్యవహరించాను. పిల్లలు ఎవరూ వంట ఇంటిలోకి వచ్చి నన్ను తొందర చేయటం ఇష్టం లేదు. పర్తిసాయిగా ఆహారమును పిల్లలందరికీ హితంగా, మితంగా వడ్డిస్తూ ఆనందిస్తున్న తల్లిగా ఉన్నాను. ప్రేమసాయిగా పరమాన్నమును తిని ఆనందమును అనుభవిస్తున్న నా పిల్లలను చూస్తూ ఆనందిస్తున్న తల్లిగా ఉంటాను.”

శిరిడీ అవతారం శివుడైతే, పర్తి అవతారం శివ శక్తి సంయుక్త రూపం. రాబోయే ప్రేమసాయి అవతారం పూర్తిగా శక్తి, అంటే జగన్మాత. ప్రేమ శక్తి ఎంత గొప్పదో ఈ అవతారంలో నిదర్శనంగా చూపారు స్వామి. ❀

మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి

(ధారావాహిక - 48వ భాగం)

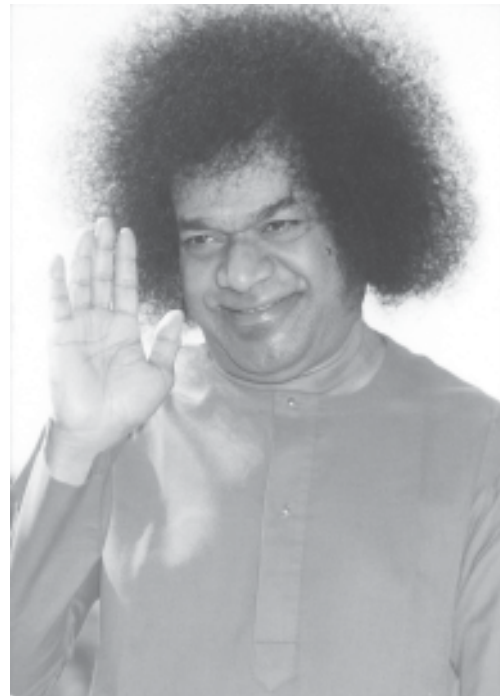
బి.వి. రమణరావు

అనుగ్రహ చిత్రం

20 సంవత్సరాలు నిజాయతీగా దేశభక్తితో పార్లమెంటు సభ్యునిగానూ, 25 సంవత్సరాలు ఒరిస్సా రాష్ట్ర సత్యసాయి సంస్థల అధ్యక్షునిగానూ, జాతీయ స్థాయి కన్వీనరుగానూ సేవచేసి పేరుప్రతిష్ఠలు సంపాదించిన శ్రీ బ్రహ్మానంద పండా స్వామి దివ్యత్వమునకు ప్రత్యక్ష సాక్షిగా ఎన్నో అనుభవాలను పొందేరు. అందులో రెండింటిని ఉదాహరిస్తాను.

బ్రహ్మానంద పండాగారి కుమారుడు అరుణ్ పండాకు 1973 మే నెలాఖరున ప్రశాంతి నిలయంలోనే స్వామి దివ్య సమక్షంలో వివాహం అయింది. పార్లమెంటు వేసవి తరువాత వునఃప్రారంభం అవటంవలన, స్వామి ఆశీస్సులతో ఢిల్లీలోని సువిశాలమైన వారి బంగాళా లాన్లో ఆగస్టు 9వ తేదీ సాయంత్రం రిసెప్షన్ ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. నాటి ప్రెసిడెంటు, వైస్ ప్రెసిడెంటు, ప్రైమ్ మినిష్టర్, మినిష్టర్లు, పార్లమెంటు సభ్యులు తదితర ప్రముఖులు వీరి ఆహ్వానానికి సుముఖంగా స్పందించేరు. సుమారు 800 మందికి చక్కగా అంగరంగ వైభవంగా అలంకరించిన లాన్లో విందు భోజనం ఏర్పాటు చేశారు.

ఆనాటి ఉదయం నుండి ఆకాశం మేఘావృతమై జల్లులు పడుతున్నాయి. మధ్యాహ్నం పార్లమెంటు భవనానికి వెళ్ళి ప్రైమ్ మినిష్టర్ శ్రీమతి ఇందిరా గాంధీని కలసి తప్పక రావలసిందని జ్ఞాపకం చేశారు. ఆమె, “తప్పక వస్తాను, కానీ ఆకాశంలో మేఘాలు చూస్తే, మీ లాన్ బదులు ఏ ఫంక్షన్ హాల్లోనో పెట్టి ఉండవలసిందేమో అనిపిస్తోంది” అన్నారు. “బాబా దయవల్ల అంతా నిర్విఘ్నంగా జరిగిపోతుంది” అన్నారాయన.

ఇంటికి తిరిగి వచ్చేటప్పటికి హోరున వర్షం. ఇంటిల్లిపాదీ, ఎలక్ట్రిషియన్లు, అలంకారాలు చేసేవాళ్ళు అందరూ దిక్కుతోచక బిక్కమొహాలు వేసుకున్నారు. పండా కూడా రిసెప్షన్ అంతా ఈ వర్షంతో అభాసయి పోతుందేమోనన్న ఆందోళనతో స్వామిని కంటతడితో ప్రార్థిస్తూ పడుకోగానే నిద్ర పట్టింది. నిద్రలో స్వామి స్వప్నంలో కనపడి, “పండా! ఎందుకు కంగారు పడతావు! నేను ఆశీర్వాదించేను కదా! భయమెందుకు!” అన్నారు. నాలుగు గంటలకి మెలకువ వచ్చి స్వామి మాటల్ని గుర్తు చేసుకున్నారు. అప్పుడే వర్షం తగ్గడం మొదలుపెట్టింది.

ఇక వర్కర్లు చకచకా పనులు ప్రారంభించేరు. సాయంత్రం ఆరు గంటలకల్లా రిసెప్షన్ పెండాలు సర్వాలంకృతంగా తయారైంది. రిసెప్షన్ బ్రహ్మాండంగా జరిగింది. వచ్చినవాళ్ళందరూ, “మీ సౌత్ ఎవన్యూలో తప్ప బయటంతా హోరున వర్షం. రిసెప్షన్కి రాగలమా? రిసెప్షన్ ఉంటుందా? అన్న సందేహంతో వచ్చేం” అన్నవాళ్ళే! పండా అందరికీ ఇచ్చిన సమాధానం ఒక్కటే, “అంతా బాబా అనుగ్రహ ఛత్ర ప్రభావం”

పండాపై ప్రశంసల వర్షం

ఒరిస్సాలో ఉన్న కొరాపుట్ ప్రాంతంలోని హిందుస్తానీ ఏరోనాటిక్స్ లిమిటెడ్వారి ఆడిటోరియంలో ఒక సాయంత్రం భగవాన్ బాబావారి అవతార దివ్యోద్యమం గురించి బ్రహ్మానంద పండా ఉపన్యసిస్తారన్న ప్రకటన వలన అయిదారు వేలమంది పట్టే ఆ విశాలమైన సభా ప్రాంగణం జనంతో క్రిక్కిరిసిపోయింది. పండాగారు అనర్గళంగా ఉపన్యసిస్తారన్న పేరు ఉండటంచేత సత్యసాయి సంస్థల ఆహ్వానాలనందుకున్న వివిధ రంగాలలో ప్రముఖులు, హెచ్ఎఎల్ అధికారులు వచ్చి కూర్చున్నారు. పండాగారు ఆరోజు ఉదయం నుండి విపరీతమైన రుమాటిక్ పెయిన్స్ తోనూ నీరసంతోనూ బాధపడుతున్నారు. కానీ, ఆ మీటింగ్ తేదీ వాయిదా వెయ్యటానికి అవకాశం లేదు. అది స్వామికి సంబంధించిన కార్యక్రమం. ఆ స్వామిమీదనే భారం వేసేరు.

సాయంత్రానికి ఆయన బాధ మరింత ఉధృతమైంది. గొంతు దగ్గుతో వాచింది. ఒక ఫ్లాస్క్ లో వేడి నీళ్ళు తెప్పించుకుని త్రాగి, “అన్యథా శరణం నాస్తి” అంటూ స్వామిని ప్రార్థిస్తూ సభాస్థలికి వచ్చి కూర్చున్నారు. శిరోభారంతో తాను మాట్లాడదల్చుకున్న విషయాలను మరచిపోయారు. పరిచయ వాక్యాలయ్యేక, ఎదురుగా ఉన్న స్వామియొక్క పెద్ద ఫోటోకి నమస్కరించి, మైకు చేత్తో పట్టుకోగానే తన ముందు ఒక కాంతివంతమైన చక్రంలో అభయహస్తంతో స్వామి ప్రత్యక్షమై మందహాసం చేశారు.

అంతే, స్వామి దివ్యశక్తి ప్రభావంతో ఆయనలో నూతన చైతన్యం ప్రభవించింది. ఆయన తన ఉపన్యాసంతో సభాసదులను ఉఱ్ఱుతలూగించేరు. మధ్యమధ్య కరతాళ ధ్వనులు మిన్నుముట్టేయి. సభ దిగ్విజయమై ఆయనపై ప్రశంసా వర్షం వెల్లువైంది.

విచిత్ర అనుభవం

ఉస్తాద్ మహమ్మద్ దిల్లద్ ఖాన్, బేగమ్ పర్వీన్ సుల్తానాలకు 20.11.1994 రాత్రి ఒక విచిత్రమైన అనుభవం కలిగింది. భగవాన్ దివ్య సమక్షంలో మరుసటిరోజు కచ్చేరి చేయటానికి వాళ్ళకు అవకాశం లభించినందుకు ఆనందంగా అదే విషయాన్ని తలుచుకుంటూ పుట్టపర్తిలో తమ గదిలో పడుకున్నారు. ఆనాడు ప్రయాణం బడలిక వలన, తన కాళ్ళ నొప్పుల వలన, అస్వస్థత వలన దిల్లద్ కు సరిగా నిద్ర పట్టలేదు. అర్ధరాత్రి వేళ భగవాన్, దిల్లద్ మంచం ప్రక్కన నిలబడి చిరునవ్వుతో, “నీకు ఒంట్లో బాగా లేదు. ఇప్పుడు మాట్లాడను. రేపు ఉదయం మొట్టమొదట నిన్ను నీ భార్యను పిలిచి ఇంటర్వ్యూ ఇస్తాను” అన్నారు. “థేంక్యూ స్వామీ” అన్నాడు. కళ్ళు నులుపుకుని చూస్తున్నాడు, ఇది కలా నిజమా అన్నట్టు. అప్పుడే స్వామి అదృశ్యమయ్యేరు.

వెంటనే తన భార్య పర్వీన్ సుల్తానాను నిద్రలేపి తన అనుభవం చెప్పేడు. “నీకేమైనా పిచ్చెక్కిందా? బాబా ప్రత్యక్షంగా ఇక్కడ నీకు కనపడటమేమిటి? బాబాను గురించి ముచ్చటించుకుంటున్నాము కనుక నీకు కల వచ్చి ఉంటుంది” అని త్రోసిపుచ్చింది. తను నిజంగా బాబాను చూశానని అతను ఎన్ని సార్లు చెప్పినా ఆమె నమ్మలేదు.

మర్నాడు సాయంత్రం పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో వాళ్ళ కచ్చేరికి ముప్పై నిమిషాల టైమిచ్చేరు. సభాసదులతోపాటు స్వామి కూడా వాళ్ళ గానం తన్మయత్వంతో వింటూండగా, మధ్యమధ్య కరతాళ ధ్వనులు మిన్నుముట్టుతూండగా ఆ కచ్చేరి తొంభై నిమిషాలు కొనసాగింది. స్వామి రెండు చేతులూ పైకెత్తి ప్రశంసాపూర్వకంగా ఆశీర్వాదించేరు. ఆ దంపతులు ఆనందాశ్రువులతో లేచి స్వామి పాదపద్మములపై

శిరములు వాల్చి కండ్లకడ్డుకున్నారు. అదే సమయంలో దిల్లద్ ఖాన్ భుజంపై స్వామి చేయి వేసి చిరునవ్వుతో, “నీకు ఒంట్లో బాగా లేదు. ఇప్పుడు మాట్లాడను. రేపు ఉదయం మొట్టమొదట మిమ్మల్నే ఇంటర్వ్యూకి పిలిచి మాట్లాడుతాను” అన్నారు. క్రిందటి రాత్రి దిల్లద్ అనుభవం కలకాదని పర్వీన్ సుల్తానా గ్రహించి దిగ్రాంతితో తిరిగి భక్తితో నమస్కరించింది.

అన్నట్లుగానే భగవాన్ ఆ దంపతులిరువురినీ మర్నాడుదయం అందరికంటే ముందుగా పిలిచి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చేరు. ఆదర్శ ముస్లిం దంపతులుగా మతాచారమైన ప్రార్థనల యెడల వాళ్ళ శ్రద్ధను కొనియాడేరు. హస్తచాలనంతో ఒక బంగారు నెక్లెస్ సృష్టించి దిల్లద్ చేత పర్వీన్ మెడలో వేయించేరు. దిల్లద్ను ఎన్నో ఏళ్ళుగా బాధపెడుతున్న మోకాళ్ళ నొప్పుల్ని పోగొట్టటమేగాక ఒక రిస్త్ వాచీని సృష్టించి అతనికి బహూకరించేరు.

ఆనాటి అసాధారణ ఇంటర్వ్యూ ప్రభావంవలన నాటి నుంచి నేటివరకూ కచ్చేరి చేయటానికి తమకు అవకాశం లభించినా లభించకపోయినా తమ ఇష్టదైవమైన స్వామిని ప్రతి సంవత్సరం రెండు మూడు సార్లు వచ్చి దర్శనం చేసుకోవటం పరిపాటయింది ధన్యులైన ఆ దంపతులకు.

స్వామి పనికి రెట్టింపు ఫలితం

బెంగళూరు వాస్తవ్యులైన డాక్టర్ పద్మనాభంతోపాటు ఆయన భార్య బిడ్డలు కూడా ఏబై సంవత్సరాలుగా భగవాన్ బాబావారి భక్తులు. ఆయన కుమార్తె గీతకి అప్పుడు 14 సంవత్సరాల వయస్సు. మంచి చురుకైనది. చక్కటి సంగీత జ్ఞానమున్నది. శ్రావ్యంగా భజన పాటలు పాడుతుంది. ప్రతి శనివారం, ఆదివారం ఆమె స్కూల్కి సెలవు రోజులు కనుక ఆమె బృందావనం వచ్చి సాయంత్రం హాల్లో ఉన్న స్వామి ఫోటోలన్నీ శుభ్రంగా తుడిచి పువ్వులతో అలంకరించేది. అది గమనించిన స్వామి అనుగ్రహానికి కూడా ఆమె పాత్రురాలయింది.

ఒక శనివారం సాయంత్రం ఎమ్.ఎస్. సుబ్బలక్ష్మి సంగీత కచ్చేరి బెంగళూరులో ఉన్నట్లు ఒక వార్తా పత్రికలో

చూసింది. ఆమె అప్పటికే తల్లి వెంట బృందావనం వచ్చింది. ఆమెకి ఎమ్.ఎస్. సంగీతం అంటే ప్రాణం. ఎలాగైనా సాయంత్రం బెంగళూరులో కచ్చేరికి వెళ్ళాలన్న ఉద్దేశ్యంతో తల్లితో ఆ విషయం చెప్పి, “సాయంత్రం దర్శనమయ్యేక స్వామి ఇంటర్వ్యూలు, సంభాషణలు కొనసాగిస్తారు. ఆ తర్వాత భజన కార్యక్రమమంతా అయ్యేక బెంగళూరు వెళ్ళినా అప్పటికి ఆ గాన కచ్చేరి సమాప్తమవుతుంది. స్వామితో కార్యక్రమం నిత్యం చూస్తున్నదే కదా! ఇన్నాళ్ళకి ఎమ్.ఎస్. బెంగళూరొచ్చింది. ఈ రోజుకి ఈ పని మరే సేవాదళ్ వాళ్ళకైనా అప్పగించి, నన్ను బెంగళూరు వెళ్ళనియ్యి” అని ప్రాధేయపడింది.

“అదేమీ స్వామి సేవకంటే, స్వామి ప్రవచనాలు, భజనలకంటే ముఖ్యమైనదేమీ కాదు. నోరు మూసుకుని స్వామి అనుగ్రహం సంపాదించుకో. డ్యూటీ ఈజ్ గాడ్, వర్క్ ఈజ్ వర్షిష్” అని గట్టిగా మందలించింది, తల్లి. గత్యంతరం లేక బుంగమూతి పెట్టి, ఆ పని విసుగ్గా, నిర్లక్ష్యంగా చేయసాగింది, గీత.

సరిగ్గా అదే సమయానికి స్వామి అక్కడికొచ్చి గీతతో, “ఏమిటి? కేస్ట్రాయిల్ ఫేస్ పెట్టావు? మీ అమ్మ ఏమైనా మందలించిందా?” అని అడిగారు తెలియనట్లు. “స్వామీ, ఇన్నాళ్ళకి ఎమ్.ఎస్. సుబ్బలక్ష్మి కచ్చేరి బెంగళూరులో జరుగుతోంది. ఈ ఒక్కరోజు ఈ పని ఎవరికైనా అప్పగించి బెంగళూరు వెళ్ళి ఆమె పాటలు వినే అవకాశం నాకు కలిగించు అని బ్రతిమిలాడేను. మా అమ్మ ససేమిరా వీల్లేదంది” అంది గీత కంట నీరు పెడుతూ.

“అలాగా! అయ్యో పాపం! సరే, నీ కోరిక నేను నెరవేరుస్తాను. ఇవ్వాళ దర్శనమైపోగానే భక్తులతో సంభాషణలు, ఇంటర్వ్యూలు, భజన అన్నీ కేన్సిల్ చేస్తాను. వెంటనే నువ్వెళ్ళి ఎమ్.ఎస్. గాన కచ్చేరి అటెండ్ కావచ్చు. సరేనా?” అన్నారు, స్వామి. గీత సంతోషంతో పొంగిపోయి స్వామి పాదాలకు శిరసాభివందనం చేస్తూ, “స్వామీ, నేను మీతో ఇలా అన్నట్లు మా అమ్మకి దయచేసి చెప్పకండి” అని ప్రార్థించింది. స్వామి చిరునవ్వుతో నిశ్చయించేరు. ఆ తర్వాత గీత స్వామి ఫోటోలన్నీ శ్రద్ధగా శుభ్రపరచి అలంకరించింది.

సాయంత్రం నాలుగు గంటలకల్లా స్వామి హాల్లో వచ్చి దర్శనమిచ్చి వారి సింహాసనం మీద కూర్చుని వెంటనే మళ్ళీ లేచి ఇంటర్వ్యూ రూమ్‌లోకి వెళ్ళేరు. గీత గోళ్ళు గిల్లుకుంటూ ఆతురతతో స్వామి ఎప్పుడు తిరిగి వచ్చి అందరినీ ఆశీర్వదించి నిష్క్రమిస్తారా అని ముళ్ళ మీద నిలబడ్డట్టు ఎదురు చూస్తోంది. ఐదు నిమిషాల తర్వాత స్వామి, వారి వెనుక ఎమ్.ఎస్. సుబ్బలక్ష్మి, ఆమె వెనుక వాద్య బృందం వచ్చి, స్వామికి దగ్గరగా వాళ్ళకోసం వేసిన తివాసీ మీద కూర్చున్నారు. హాల్లో ఉన్న భక్తులందరూ ఆనందంతో నిశ్శబ్దంగా, స్వామి నాటకీయంగా జరుపుతున్న ఈ సమ్మేళనంయొక్క పరిణామంకోసం ఉవ్విళ్ళూరుతుండగా స్వామి, “ఏమి సుబ్బలక్ష్మీ! నువ్వీ రోజున బెంగళూరులో కచ్చేరి చేస్తున్నట్లు పేపర్లో పడిందట” అన్నారు. “అవును స్వామీ, కొన్ని పేపర్లలో అలా తప్పుగా వేశారు. రేపు సాయంత్రం నా ప్రోగ్రామ్” అంది. “ఆ తప్పుని ఒప్పు చేస్తూ ఇక్కడే ఆ కచ్చేరి చేసి నీ అభిమానులను సంతోషపెట్టు” అన్నారు స్వామి మందస్మిత వదనంతో.

“ధన్యోస్మి! నా అదృష్టం. ఈవిధంగా ప్రత్యక్షంగా దైవ సన్నిధిలో గానం చేసే ఈ అవకాశం ఎన్ని జన్మల సుకృత ఫలమో!” అంది.

ఆమె ఒక గంటపాటు తన గానామృతంతో సభాసదులను మంత్రముగ్ధుల్ని చేసింది. ఆమెనీ, ఆమె

స్వామి సన్నిధిలో శ్రీమతి ఎమ్.ఎస్. సుబ్బలక్ష్మి గాత్ర కచ్చేరి

వాద్యబృంద సభ్యులనీ స్వామి సత్కరించి ఆశీర్వదించి పంపిన తరువాత అందరూ లేచి స్వామికి హారతిచ్చేరు. అందరూ వెళ్ళిపోతూండగా బిక్కుబిక్కుమంటూ గీత వెనక్కాల నిలుచుంది.

స్వామి ఆమెని పిలిచి, “చూడు. నువ్వు నా పని చేస్తే నేను రెట్టింపు నీ పని చేస్తాను. అన్నీ నువ్వు కోరుకున్న పాటలే పాడింది కదా” అన్నారు నవ్వుతూ.

“అవును స్వామీ, అంతా స్వామి దయ, సంకల్పం” అంది గీత.

“నువ్వు రేపు బెంగళూరులో జరిగే కచ్చేరికి కూడా వెళ్ళు. అదీ నా సంకల్పం” అన్నారు స్వామి.

(సశేషం)

భగవంతుడు గానలోలుడు

మాయను ఒక నర్తకితో పోల్చవచ్చును. ఆ నర్తకి మన వశం కావాలంటే ‘స-ర్త-కి’ని ‘కీ-ర్త-న’గా మార్చి నామ సంకీర్తన చేయండి. మీరు ముక్తినిొందగలరు. గానముచేతనే భగవంతునిలో లీనమైపోవచ్చు. కనుకనే, భగవంతుని గానప్రియుడు, గానలోలుడని అన్నారు. నామ సంకీర్తన చాలా మధురమైనది. నామమును గానం చేయడం, గానంలో లీనం కావడం మనిషికి చాలా ప్రధానం. గోవింద నామ సంకీర్తనంతో మీ గృహము ప్రతిధ్వనించి పవిత్రం కావాలి. లేకపోతే అది క్రూరమృగాలు నివసించే గుహతో సమానం.

- బాబా

నేపాల్:

2015 ఏప్రిల్ 25వ తేదీన రిక్టర్ స్కేలుపై 7.8 తీవ్రత కలిగిన భూకంపం నేపాల్‌లో విధ్వంసాన్ని సృష్టించింది. వేలాదిమంది విగత జీవులయ్యారు. లక్షలాదిమంది నిరాశ్రయులై ఆకలిదప్పలతో అలమటించారు. జనాభా సాంద్రత అధికంగా గల కాత్మండు అతలాకుతలమైంది. అయితే, భూకంపం తాకిడికి తట్టుకుని సురక్షితంగా నిలిచిన సత్యసాయి కేంద్రంలోనూ, సత్యసాయి స్కూల్లోనూ భూకంప బాధితులనేకమందికి తాత్కాలికంగా ఆశ్రయం కల్పించటం జరిగింది.

నేపాల్ సత్యసాయి సంస్థ తక్షణమే రంగంలోకి దిగి బాధితులకు సహాయక చర్యలను చేపట్టింది. అందుకు అవసరమైన నిధులను సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ (SSIO) సమకూర్చింది. సత్యసాయి వలంటీర్లు,

బాధితులకు ఆహార వితరణ

ముఖ్యంగా సాయి యువత బాధితులకు ఆహారము, త్రాగునీరు, దుస్తులు పంపిణీ చేశారు. రక్తదాన శిబిరాలు నిర్వహించి స్థానిక ఆసుపత్రులకు తోడ్పాటు నందించారు. పలుచోట్ల గుడారాలు వేసి బాధితులకు తాత్కాలికంగా ఆశ్రయం కల్పించారు. 500 మంది సత్యసాయి వలంటీర్లు ప్రతి దినం 6000 మందికి ఆహార వితరణ గావించారు.

ఇంతేగాక, అనేక ప్రాంతాలలో భూకంప బాధితులకు సత్యసాయి మెడికల్ ప్రొఫెషనల్స్ వైద్యసేవలందిస్తున్నారు. వైద్యసేవలకు అవసరమైన మందులను, పరికరాలను, టెంట్లను నేపాల్‌కి చేరవేయటానికి సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ కృషి సల్పుతోంది. పరిస్థితి కొంత చక్కబడిన తరువాత మెడికల్ క్యాంప్‌లు, ఆహార వితరణ, సహాయ పునరావాస కార్యక్రమాలను సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థకు చెందిన విపత్తు సహాయక బృందం (డిజాస్టర్ రిలీఫ్ కమిటీ) దీర్ఘకాల ప్రాతిపదికన నిర్వహిస్తుంది.

ప్రశాంతి కౌన్సిల్ చైర్మన్ డా॥ నరేంద్రనాథ్ రెడ్డి ఈసందర్భంగా సందేశమిస్తూ, “ఈ విపత్కాలంలో బాధితులకు తగిన శక్తిని, స్థైర్యాన్ని ప్రసాదించవలసిందిగా భగవాన్ బాబావారిని ప్రార్థిద్దాం. అందరం ఒకే కుటుంబ సభ్యులవలె సంఘటితమై నేపాల్‌లోని మన సోదరీ సోదరులకు ప్రేమాస్పదమైన హృదయాలతో చేయూత నందిద్దాం” అని పిలుపు నిచ్చారు.

సింగపూర్:

భగవాన్ 90వ జన్మదినోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ 2015 నవంబరులో ప్రశాంతి నిలయంలో “ప్రేమే మూలం, ప్రేమే మార్గం, ప్రేమే గమ్యం” అనే అంశంపై పదవ ప్రపంచ సమ్మేళనం నిర్వహించనున్నది. ఈ నేపథ్యంలో ప్రేమ, నిస్వార్థ సేవ అనే అంశాలపై ప్రపంచవ్యాప్తంగా సన్నాహక శిబిరాలు నిర్వహిస్తున్నారు.

తొలి సన్నాహక శిబిరం సింగపూర్‌లో 2015 జనవరి 16-18 తేదీలమధ్య జరిగింది. ప్రశాంతి కౌన్సిల్ చైర్మన్ డా॥ నరేంద్రనాథ్ రెడ్డి, ప్రశాంతి కౌన్సిల్ సభ్యులు డా॥ జుమ్‌సాయి, జోన్ 4 చైర్మన్ డా॥ రవీంద్రన్ మీనన్, ఇంకా పలువురు సీనియర్ లీడర్లు ఈ సమ్మేళనానికి విచ్చేశారు. సింగపూర్, మలేషియా, థాయ్‌లాండ్, శ్రీలంక, నేపాల్, లావోస్, ఇండోనేషియా, వియత్నాం, మైయన్మార్, బ్రూనై మరియు ఫిలిప్పీన్స్ దేశాలనుండి 470 మంది ప్రతినిధులు ఇందులో పాల్గొన్నారు.

డా॥ రెడ్డి ప్రేమ, నిస్వార్థ సేవల పరమార్థమును వివరిస్తూ, ఆయా అంశాలపై భగవాన్ సందేశాన్ని వీడియో క్లిప్పుల సహాయంతో ప్రతినిధులతో పంచుకున్నారు. సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ కార్యకలాపాలను వివరిస్తూ, క్రొత్తగా చేపట్టనున్న సేవాపథకాల వివరాలను తెలియజేశారు. డా॥ జుమ్‌సాయి విలువల ఆధారిత విద్యాబోధన ప్రాముఖ్యతను నొక్కి చెప్పారు.

హంకాంగ్:

రెండవ సన్నాహక శిబిరం 2015 జనవరి 23-25 తేదీలమధ్య హంకాంగ్‌లో ఏర్పాటైంది. డా॥ నరేంద్రనాథ్ రెడ్డి, డా॥ జుమ్‌సాయి, జోన్ 5 చైర్మన్ నారీ చుగానీ తదితర పెద్దలతోపాటు హంకాంగ్, జపాన్, తైవాన్, గాంజో (చైనా)ల నుండి 80 మంది డెలిగేట్లు పాల్గొన్నారు. ఈ శిబిర నిర్వహణలో సత్యసాయి యువత ప్రముఖ పాత్ర వహించింది. పలువురు భక్తులు, సాయి యువత దివ్యప్రేమ తత్వాన్నిగురించి ప్రసంగించారు. భగవాన్ తోదునీడగా ఉంటూ తమ జీవితాలను ఏరీతిగా ప్రభావితం చేస్తున్నదీ వివరించారు. ప్రేమ, సేవలపై భగవాన్ సందేశాలను నిత్య జీవితంలో ఆచరణాత్మకం గావించే అంశంపై స్టడీ సర్కిల్స్ నిర్వహించారు.

రెండవ రోజున, సత్యసాయి చిల్డ్రన్ సృత్య ప్రదర్శనతో అలరించారు. తైవాన్, హంకాంగ్‌ల నుండి విచ్చేసిన సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ టీచర్లు మానవతా విలువలను ప్రతిబింబించే గీతం గానం చేశారు. ‘పరమ ప్రేమి కాగలవారెవరు?’ అనే శీర్షికతో ప్రేమ, నిస్వార్థ సేవ అనే అంశాలపై ఒక సృజనాత్మకమైన క్వీజ్ కార్యక్రమం నిర్వహించారు. భగవాన్ చిత్రపటంపై అలంకరించిన గులాబీ పుష్పాలు రెండు సమావేశం జరుగుతున్న సమయంలో క్రిందికి జారిపడటం భగవాన్ బాబావారి దివ్యానుగ్రహ సూచకంగా భావించి సమావేశితులు ఆనందభరితులయ్యారు.

సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ చిన్నారుల సాంస్కృతిక సృత్య ప్రదర్శనలు

ఆర్జైంటీనా:

2014 ఏప్రిల్ లో పునియా నగరంలో సత్యసాయి భక్తులు ఒక బృందంగా ఏర్పడి మారుమూల ప్రాంతాలలో నివసించే సత్యసాయి సెంటర్స్ కు రాలేని భక్తులవద్దకు తామే స్వయంగా వెళ్లి సాయి అవతారోద్యమానికి సంబంధించిన వీడియో ఫిల్మ్ లను ప్రదర్శించి, భక్తిగీతాలను పాడి వారితో స్వామి దివ్య సందేశాన్ని పంచుకుంటున్నారు. ఆర్జైంటీనా సత్యసాయి సంస్థ ఈ బృందానికి అవసరమైన సహాయ సహకారాల నందిస్తూ వెనుకబడిన వర్గాలతో భగవాన్ ప్రేమను పంచుకోవటానికి తోడ్పడుతున్నది.

శాంటాక్లాజ్ వేషధారణలో వలంటీరు

రోసారియాలోని సత్యసాయి సెంటర్ గత అనేక సంవత్సరాలుగా అనాథ బాలలకు అండగా నిలుస్తున్నది. ప్రతి సంవత్సరం డిసెంబరు 25వ తేదీ క్రిస్మస్ రోజున మరియు జనవరి 6వ తేదీన (ముగ్గురు జ్ఞానులు బాల ఏనుసును దర్శించి కానుకలు సమర్పించిన రోజును పురస్కరించుకొని) శాంటాక్లాజ్ వేషధారణలో సాయి వలంటీర్లు వీధుల్లోనూ పార్కుల్లోనూ నివసించే అనాథ బాలల వద్దకు వెళ్లి కానుకలు అందజేస్తారు.

2014 డిసెంబరు 21వ తేదీన మరియు 2015 జనవరి 4వ తేదీన ముప్పయిమంది సత్యసాయి వలంటీర్లు మొత్తం 500 మంది అనాథ బాలలకు మిఠాయిలు, ఆటబొమ్మలు తదితర కానుకలు పంపిణీ చేశారు.

సౌత్ ఆఫ్రికా:

పాఠశాలలకు వెళ్ళే బీద విద్యార్థులకు పాదరక్షలు పంపిణీ చేయటమనే ఒక వినూత్న సేవా కార్యక్రమాన్ని సౌత్ ఆఫ్రికా సత్యసాయి సంస్థ 2014 నవంబరు నుండి 2015 జనవరి వరకు నిర్వహించింది. ఈ ప్రాజెక్టు నిమిత్తం సత్యసాయి అంతర్జాతీయ సంస్థ 14000 జతల పాదరక్షలకు అవసరమయ్యే నిధులను సమకూర్చింది. సౌత్ ఆఫ్రికాలోని వివిధ ప్రాంతాలలో ఉన్న సత్యసాయి వలంటీర్లు పాదరక్షలు అవసరమైన పిల్లల పేర్లు, వాళ్ళకు కావలసిన సైజు తదితర వివరాలతో ఒక లిస్టును

బీద బాలలకు పాదరక్షల పంపిణీ

తయారుచేసి, పాదరక్షలను సైజులవారీగా ప్యాక్ చేసి ఆయా ప్రాంతాలకు తరలించారు. మొత్తం 87 స్కూళ్ళలో, అనాథ శరణాలయాలలో పాదరక్షల పంపిణీ జరిగింది.

ఘనా:

ఎన్ సవమ్ ఆర్థోపీడిక్ ట్రైనింగ్ సెంటర్ (NOTC) వికలాంగ బాలలకు చేయూత నందించే సంస్థ. అక్కడ శిక్షణ పొందుతున్న బాలలకు ఉత్సాహ ప్రోత్సాహాల నందించే నిమిత్తం 2014 డిసెంబరు 26న 21మంది సత్యసాయి వలంటీర్లు సంస్థను సందర్శించారు. 50 మంది బాలలకు, పెద్దలకు బ్రెడ్, బిస్కట్లు, పళ్ళు వితరణ చేశారు.

- శ్రీ సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్

తమిళ సంవత్సరాది, 'విశు' ఉత్సవాలు

2015 ఏప్రిల్ 14వ తేదీన తమిళ నూతన సంవత్సరాగమనము, ఏప్రిల్ 15వ తేదీన కేరళామసల నూతన సంవత్సర ఆరంభం 'విశు' ఉత్సవాలు ప్రశాంతి నిలయంలో స్వామి దివ్య సన్నిధిలో వైభవంగా జరిగాయి. ఈ వేడుకలు ఏప్రిల్ 13వ తేదీన సాయంవేళలో ప్రారంభమయ్యాయి. ఆరోజు కర్ణాటక గాత్ర సంగీత విద్వాంసులు కవలం శ్రీకుమార్ 'గజాననమ్ భూత గణాధిపేవితమ్'తో సంకీర్తనను ప్రారంభించారు.

ఈ కార్యక్రమానికి ముందు - జాతీయ స్థాయిలో జరిగిన 'గేట్', 'నెట్', 'జెస్ట్' పరీక్షలలో అత్యుత్తమ ర్యాంకులను సాధించిన శ్రీ సత్యసాయి విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులను శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ కె. చక్రవర్తి, శ్రీ ఆర్.జె. రత్నాకర్, వైస్ ఛాన్సలర్ ప్రొ|| కె.బి.ఆర్. వర్మ సన్మానించారు.

ఏప్రిల్ 14వ తేదీన ఉదయం భజన గీతాలను ఆలపించారు. సాయం సమయంలో సాయి పూర్వ విద్యార్థి టి.ఇ. ఆదిత్య సేవాస్ఫూర్తిని గురించి మాట్లాడారు. వినయము, ప్రేమ, క్షమ, నిబద్ధత, త్యాగభావములతో ఎటువంటి షరతులకూ లోబడకుండా చేసే సేవ యథార్థమైన సేవ అన్నారు. భగవాన్ మన సామర్థ్యాన్ని చూడరు, వారి దివ్య అవతారోద్యమంలో పాల్గొంటానికి మనము చిత్తశుద్ధితో సంసిద్ధులమై ఉన్నామా లేదా అని మాత్రమే చూస్తారు, అన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం చెన్నై సోదరీమణులు ఉమా రాధికల కర్ణాటక గాత్ర కచ్చేరి జరిగింది. 'మానస సంచరరే', 'దర్శన దీజో హే భగవాన్', 'సబ్ కా మాలిక్ ఏక్ హై' పాటలను పాడారు.

ఆరోజు ప్రసారమైన దివ్య సందేశములో భగవాన్ మానవులలో అత్యవిశ్వాసము లోపించటంవలననే నేటి ప్రపంచం ఇన్ని కష్ట నష్టాలకు గురి అవుతున్నది అన్నారు. "మిమ్మల్ని ఏ నాయకుడూ, ఏ ప్రభుత్వమూ రక్షించలేదు. భగవంతుడొక్కడే మిమ్మల్ని ఆదుకునేది. ఆ విషయాన్ని గుర్తించి సమస్త జీవుల సంక్షేమాన్ని ఆశిస్తూ భగవంతుని రక్షణ కోరండి" అన్నారు.

ఏప్రిల్ 15వ తేదీన ఉదయం శ్రీ టి.ఎస్. రాధాకృష్ణన్ స్వామి సన్నిధిలో భక్తి గీతాలను ఆలపించారు.

ఆరోజు సాయంకాలం కేరళ సాయి సంస్థల అధ్యక్షులు ప్రొ|| ముకుందన్ గారి పరిచయోపన్యాసం అనంతరం కేరళ హైకోర్టు జడ్జి బి. రాధాకృష్ణన్ ప్రసంగిస్తూ, స్వామితో మనకు గల దివ్యానుబంధాన్ని అనుభవైకవేద్యం గావించుకోవాలంటే, మనము చేపట్టే ప్రతి కార్యాన్నీ సంపూర్ణముగా భగవదర్పితము గావించాలి, స్వామి ధ్యాసే మన శ్వాస కావాలి, అన్నారు. సేవ చేయటానికి లభించిన అవకాశాన్ని జారవిడుచుకోకూడదన్నారు. హృదయాన్ని భగవద్భావనతో నింపుకోవటానికి సంసిద్ధముగా ఉంటే చాలు, ఇంక అంతా స్వామే చూసుకుంటారు, అన్నారు.

అనంతరం నేపథ్య సంగీత కళాకారులు శ్రీ మధు బాలకృష్ణన్ వారి బృందంతో కలసి మలయాళంలో భక్తి గీతాలు పాడారు.

ఆరోజు ప్రసారమైన దివ్య సందేశములో స్వామి నామస్మరణతో జీవితాన్ని ఆదర్శవంతముగా మలచుకోవలసిందిగా భక్తులకు పిలుపు నిచ్చారు.

శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవం

ప్రపంచవ్యాప్తంగా సాయి భక్తులు ఏప్రిల్ 24వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవాన్ని పురస్కరించుకొని వివిధ ఆధ్యాత్మిక సాంస్కృతిక సేవా కార్యక్రమాలను నిర్వహించారు. ఆరోజు ప్రశాంతి నిలయంలో భజన

మందిరంలో ప్రత్యేక పూజలు నిర్వహించారు. ఉదయం 8 గం||ల 20 ని||లకు సాయికుల్యంత్ హాలులో సాయి పూర్వ విద్యార్థి బాలరామచంద్రన్ తమ పరిచయోపన్యాసంలో భగవంతుడు గానప్రియుడని, భగవదారాధనలో సంగీతానికి ప్రశస్తమైన స్థానమున్నదని చెప్పారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం సాయి భక్తులు 'శ్రీ సాయి పంచరత్న కృతుల'ను ఆది తాళములో - 'ప్రణమామి సాయీశా' గంభీర నాట రాగములో; 'సదా భావయామి శ్రీ సత్యసాయి' మాయామాళవ గౌళ రాగములో; 'చరణ సేవనం పరమ పావనం' ఆరభి రాగములో; 'కలియుగ అవతారి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి' తోడి రాగములో; 'సత్యసాయి అవతార వైభవం' మధ్యమావతి రాగములో గానం చేశారు. ఈ కృతులను సత్యసాయి మీర్పూరి సంగీత కళాశాల అధ్యాపకురాలు డా|| ఆర్. వసంతలక్ష్మి రచించారు. భారత స్వాతంత్ర్య సమర యోధులు, ప్రఖ్యాత తమిళ కవి శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య భారతి మునిమనుమడు శ్రీ రాజ్ కుమార్ భారతి ఈ కృతులకు సంగీతాన్ని సమకూర్చారు. త్యాగరాజ విరచితమైన పంచరత్న కృతులు గాన ప్రియుల హృదయాలను ఆకట్టుకున్నట్లుగానే భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయి బాబావారిని కీర్తిస్తూ రచించిన ఈ పంచరత్న కృతులు మున్ముందు ప్రపంచవ్యాప్తంగా విశేషమైన ఆదరణ పొంది, సంగీత కచ్చేరీలలో ప్రముఖ స్థానమును ఆక్రమిస్తాయనడానికి ఏప్రిల్ 24న ప్రశాంతి నిలయంలో జరిగిన విభావరి ఒక తారాణము. ఈ విభావరిలో 50 మంది గాయనీ గాయకులు పాల్గొన్నారు.

అనంతరం శ్రీ సత్యసాయి సెంట్రల్ ట్రస్టు సభ్యులు శ్రీ వి. శ్రీనివాసన్ ఉపన్యసించారు. వీరు స్వామి మనతోనే ఉన్నారని, ఏదో ఒక ప్రదేశానికి పరిమితం కాలేదన్న విషయాన్ని గ్రహించాలన్నారు. "నాకు భక్తులతో ఉన్నది హృదయ సంబంధం, ప్రత్యక్ష సంబంధం, మధ్యవర్తులతో పని లేదు" అన్న స్వామి మాటలను ఉటంకిస్తూ, ఈ విషయాన్ని స్వామి ఎన్నో పర్యాయములు విడమర్చి చెప్పారని, సత్యదూరమైన ప్రచారాలను నమ్మవద్దని హెచ్చరిస్తూ, స్వామితో తమకు గల హృదయ సంబంధాన్ని భక్తులు దృఢతరం చేసుకోవాలన్నారు.

తదుపరి ప్రసారమైన దివ్య సందేశములో భగవాన్ బాబా తాము ఉరవకొండలో విద్యార్థిగా ఉన్నప్పుడు జరిగిన లీలా విశేషాలను వివరించారు. తమ మాతృమూర్తి అయిన ఈశ్వరమ్మగారికి ఇచ్చిన మాట ప్రకారం పుట్టపర్తిలో నివాసము ఏర్పర్చుకున్నానని, పుట్టపర్తిని ఎన్నడూ విడువనని చెప్పారు.

భజనానంతరం 10 గం||లకు మంగళహారతి ఇచ్చారు. ఆ తరువాత హిల్ హ్యూ స్టేడియంలో మహానారాయణ సేవను నిర్వహించారు. వేలాది స్త్రీలు, పురుషులు చీరలను, ధోవతులను స్వీకరించారు.

ఆరోజున సాయంవేళలో ప్రఖ్యాత సంగీత విద్వాంసురాలు లాల్ గుడి విజయలక్ష్మి వయొలిన్ కచ్చేరిని నిర్వహించారు. వీరి తండ్రిగారు సంగీత ప్రపంచానికి చిరపరిచితులైన వయొలిన్ విద్వాంసులు లాల్ గుడి జయరామన్. విజయలక్ష్మిగారు 'మహాగణపతిం మనసా స్మరామి'తో ప్రారంభించారు. గాత్ర సంగీతముతో కచ్చేరిని ముగిస్తూ, "సాయి భజన బినా సుఖ శాంతి నహీ" పాట పాడారు.

భజనానంతరం గం 7.45 లకు మంగళ హారతి ఇచ్చారు.

శ్రీ సత్యసాయి అవతార వైభవం

హిమాచల్ ప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రీ సేవాదళ్ సభ్యులు వారి మూడు రోజుల పర్తియాత్రలో భాగంగా ఏప్రిల్ 26న సాయంవేళలో భగవాన్ బాబావారి దివ్య చరిత్రను సృత్య నాటికగా సమర్పించారు. ఈ నాటికలో చోటు చేసుకున్న ప్రధానాంశాలు: స్వామి పాఠశాల విద్యార్థిగా ఉన్నప్పుడే వారి దివ్యత్వాన్ని తాతగారైన శ్రీ కొండమరాజు గుర్తించుట, ఉరవకొండలో లీలలు, 'మాయ నన్ను విడిచింది' అని స్వామి ప్రకటించిన ఉదంతం, ప్రశాంతి నిలయ ఆవిర్భావం, 'సనాతన సారథి' ఆరంభం, మాతృశ్రీ ఈశ్వరమ్మగారికిచ్చిన మాట ప్రకారం భగవాన్ బాబావారు విద్య, వైద్య, త్రాగునీటి సౌకర్యాలను కల్పించుట.

- ఐఐ చతుర్వేది

(ప్రశాంతి నిలయం)

నిస్వార్థ ప్రేమ

ఒకసారి స్వామి వివేకానంద తన పర్యటనలో ఒక పట్టణమందు ఉపన్యాసం చేస్తున్నాడు. వేలాది ప్రజలు మంత్రముగ్ధులవలె వింటున్నారు. కొన్ని గంటలు ఆవిధంగా నిలబడి విన్నారు. చివరకు ఉపన్యాసము ముగిసిన తరువాత పురప్రముఖులు కొందరు ఆయన

చుట్టూచేరి ఆయన మీద ప్రశ్నల వర్షం కురిపించడం ప్రారంభించారు.

వివేకానందుడు ఎంతో సహనంతో వారి సందేహాలకు సమాధానములను అందించాడు.

ఒక్కొక్కరే ఆనందంగా వెళ్ళిపోతున్నారు. ఇదంతా ఒక పేద హరిజనుడు గమనిస్తున్నాడు. చివరకు అతడొక్కడే మిగిలాడు. వివేకానంద అతనిని చూచి, “నీకేం కావాలి బాబూ?” అని అడిగాడు. “స్వామీ! మీరు చాలా అలసిపోయి ఉన్నారు. నేను హరిజనుణ్ణి, నేను చేసిన రొట్టెలు తినడానికి మీకు అభ్యంతరమైతే కొంచెము పాలయినా తీసుకోండి” అన్నాడు ఎంతో భయ భక్తులతో.

ఆ నిరుపేద, నిరక్షరాస్యుని హృదయంలో నిండిన ప్రేమను దర్శించి వివేకానంద ఆనందంగా అతని గుడిసెకు వెళ్ళాడు. వివేకానందుని ఉపన్యాసములతో పండితులు తమ తలలను నింపుకున్నారు. కానీ ఒక పేద హరిజనుని హృదయమునుండి ప్రేమవాహిని ప్రవహించింది.

- బాబా

చిత్రరచన: భావరాజు వెంకట సత్యమూర్తి

శ్రీ సత్యసాయి ఆరాధన మహోత్సవం (24 ఏప్రిల్, 2015)

శ్రీ వి. శ్రీనివాసన్ ప్రసంగం

శ్రీ సాయి పంచరత్న కీర్తనలను గానం చేస్తున్న గాయనీ గాయకులు

హిల్స్ వ్యూ స్టేడియంలో మహానారాయణ సేవ, వస్త్ర వితరణ

Date of Publication 23rd May

చెన్నై సోదరీమణుల గాత్ర కచ్చేరి

మధుబాలకృష్ణన్ భక్తిగీతాలాపన

లాల్ గుడి విజయలక్ష్మి వయోలిన్ వాద్య కచ్చేరి

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్ ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారా లేక, ఆన్ లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్ సైటు www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.

నేనెప్పుడూ ఇంకొకరిద్వారా మాట్లాడను

చాలామంది ధనధాన్యాలు, వస్తు వాహనాలు సముపార్జించటానికి నా పేరును కూడా వాడుకుంటున్నారు. మీదగ్గరకి అలాంటివారు వస్తే తప్పుడు మార్గాన సంచరించవద్దని వారిని హెచ్చరించి పంపండి. భక్తి, శ్రద్ధ, సాధన, పవిత్ర హృదయం - ఇవి చాలు నాకు. ముష్టివాళ్ళే ధనం యాచిస్తారు. తాత్కాలికం, సంకుచితం, పరమ నీచమైన ఇటువంటి పనికి నేనెప్పుడూ వ్యతిరేకినే. మరికొందరు నేను తమనావహించి, వారిద్వారా మాట్లాడుతున్నట్లు చెప్తారు. నేను వారిద్వారా సందేశాలు, సలహాలు ఇస్తున్నట్లు ప్రచారం చేస్తారు. ఇది వినండి. నేనెప్పుడూ ఇంకొకరి ద్వారా మాట్లాడను. నా భావ వ్యక్తీకరణకు వేరెవరూ వాహకం కాదు. నాకు నేను సూటిగా, ధైర్యంగా, నేరుగా వస్తాను, శాంతి సౌఖ్యాలు ప్రసాదిస్తాను.

- బాబా